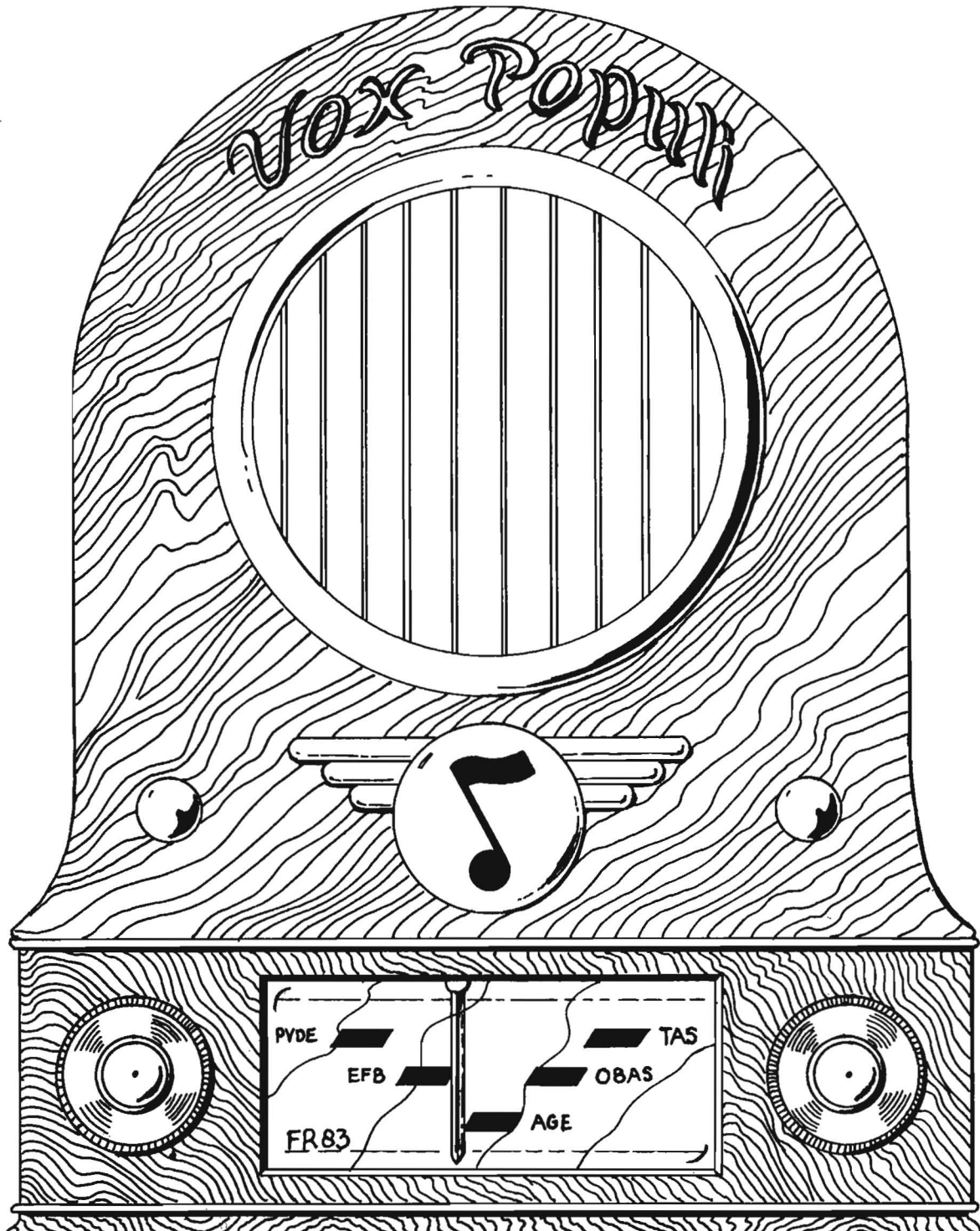

ROSTRO

Maart 1983 nummer 103

VERKIEZINGEN

**BLAD VAN DE ECONOMISCHE
FACULTEIT AAN DE
UNIVERSITEIT VAN AMSTERDAM**

REDACTIE

Adriaan Dorresteyn
Harko van den Hende
Joke Jansen Schoonhoven
Jos Jongstra
Herman P. Kreulen
Marcel Michelson

ADRES

Jodenbreestraat 23
kamer 1339
tel. 525 24 97
1011 NH Amsterdam

ADRESWIJZIGINGEN:
Studentenadministratie
Jodenbreestraat 23

REACTIES

De redactie stelt zich open voor reacties,
behoudt zich echter het recht voor deze in
te korten

ADVERTENTIES

Bij voorkeur schriftelijk op bovenstaand
adres.

Of telefonisch:
020 - 525 24 97
020 - 96 13 36

Rostra verschijnt gemiddeld acht keer per
jaar in een oplage van 2500 ex.

FOTO'S

Mark v.d. Weiden

COVER

Dick van Hell

DRUK

Drukkerij Kaal bv
Nieuwe Herengracht 61

REDACTIONEEL

Bent U al mentor? Of weet U zelfs niet wat dat inhoudt?

Tranen, geachte lezers, tranen vloeien rijkelijk door de gangen van het Maupoleum. Steeds weer blijkt rond de verkiezingen dat overduidelijk verschijnsel; de belangstelling van studenten voor de faculteit beperkt zich in het gunstigste geval tot de wekelijkse SEF-borrel.

ROSTRA heeft zich daar nooit wat van aangetrokken en komt ook deze keer met een verkiezingsspecial. Wie na lezing nog het lef heeft om niet te stemmen en dus al de bezuinigingen voorbij te laten gaan, je eigen beroepsperspectief aan flarden te zien gaan, zonder ook maar één maal van de summere inspraakmogelijkheid gebruik te hebben gemaakt, die zoek het maar uit!

Dit nummer staat boordevol informatie. De redactie schreef enige achtergrondartikelen, laat U kennis maken met de lijsttrekkers en de onderscheiden partijen boden hun programma's gretig aan. Dat wil zeggen; de partijen minus één. De OBAS kwam dit jaar enkel met een grote foto en slogan: 'De weg naar de toekomst'. Pas na enorme geestelijke druk van een onzer redakteuren was de OBAS bereid ook een kleine routebeschrijving in te dienen.

Dan zitten we momenteel met een studentbestuurslid die de dingen die hij niet zegt wel schrijft. Welke waarde aan zijn raadsels moet worden gehecht, dat is ter eigen beoordeling.

U merkt het. Ook dit keer doet ROSTRA het graafwerk voor Uw eigen opinie.

INHOUD

Peiling volgens de methode...; HPK	pag. 3
WUB- structuur, verkiezingslijsten	pag. 4
Programma OBAS	pag. 6
Programma AGE	pag. 7
Programma PvdE, EFB	pag. 8
Programma TAS, Interview Anya Kooijman; JJ, JJS	pag. 9
Interviews H. Jager, J.G. Lambooy; HvdH	pag. 10
Interviews Loan Son, Ernst Noorman;	pag. 11
Studiefinanciering; HPK	pag. 13
U kunt wel gaan!; MM	pag. 14
Beiaard in steno; MM	pag. 17
Raadsels; Rick le Roy	pag. 19

Rostra heeft aan beide studentengroeperingen de mogelijkheid geboden verkiezingsfolders bij te voegen. De inhoud hiervan staat geheel onder hun eigen verantwoordelijkheid

OPROEP OPROEP OPROEP

Zoals elk jaar worden in de komende maanden verkiezingen voor de faculteitsraad gehouden. Vooral in deze tijd van bezuinigingen is het van grote betekenis, dat de raad bestaat uit personen die de verschiftende facultaire belangen evenwichtig kunnen beoordelen en medeverantwoordelijkheid voor noodzakelijk maar impopulaire maatregelen op zich durven nemen. Ik hoop dat de facultaire gemeenschap zich ook dit keer een zodanige raad kiest, dat iedereen zich in hoge mate met de toekomstige besluitvorming zal kunnen verenigen.

I. van der Zijpp, dekaan

Peiling volgens de methode...

Omdat de faculteits- en universiteitsraadsverkiezingen nou eenmaal niet voor de lol worden georganiseerd, is het toch aardig te weten of het iets is dat de studenten bezighoudt. Waarom stemt een student (niet), ziet hij of zij nog iets in inspraak of is dat iets uit een verleden waar nu geen belang meer aan gehecht wordt??

Om op deze brandende vragen een antwoord te vinden heb ik een klein onderzoekje gedaan in de kantine. Zonder mij iets aan te trekken van de regels die gelden voor een goede steekproef, aseletheid e.d., kwam toch een aardig beeld tot stand van de ideeën die leven ten aanzien van de inspraak op faculteits- en universiteitsnivo en alle dingen die daarmee samenhangen.

De grootste tekortkoming in het hele systeem blijkt het gebrek aan voorlichting te zijn, resulterend in verwaasde blikken bij de vraag wat men van de verkiezingen vindt en of daar enige betrokkenheid bij is. Of antwoorden als: 'wat verkiezingen, oh die verkiezingen, ik dacht dat die eens in de twee jaar gehouden werden, is dat soms niet genoeg!'. Het probleem begint al bij de binnenkomst op de faculteit. Er wordt geen voorlichting gegeven over hoe de facultaire besluitvorming is opgebouwd en wat de student in dit alles kan bijdragen. Gevolg: slechts een zeer gering deel van de al weer zeven maanden oude eerstejaarsstudenten blijkt enig benul te hebben van bovengenoemde zaken. (als je je alsnog in deze materie wilt verdiepen: zie elders in dit nummer.) Het wordt dan ook wenselijk geacht dat tijdens de introductieweek aan de rol van de student in de bestuurlijke zaken meer aandacht wordt besteed.

Een ander punt is de geringe aandacht die wordt besteed aan de zaken die in de faculteitsraad worden besproken. Men heeft het idee dat daar dingen worden besproken die hen niet aangaan. En als er al iets besproken wordt kan dat voor de student nauwelijks van belang zijn. De student beslist toch niet echt mee. Dat doen de ambtenaren in Den Haag wel voor ons.

Maandelijks een pagina in Rostra blijkt dus niet genoeg om enige betrokkenheid te wekken bij het wel en wee van de faculteit.

Stemmen voor bezuinigingen?.

Op de vraag of men er zelf wel eens over gedacht heeft zich actief met de faculteit bezig te houden, antwoorden de meesten, hoe kan het ook anders, ontkennend. Voor veel eerstejaars blijkt de tweefasenstructuur een argument te zijn om nog meer aandacht naar het doen van tentamens te verleggen. Daarnaast is het gewoon niet aantrekkelijk om actief op de faculteit te zijn. Het kost teveel tijd die ergens anders nuttig besteed kan worden, bijvoorbeeld aan hobbies en geld verdienen. Ook al geen verrassende uitspraken.

Stemmen voor bezuinigingen?.

Dit alles houdt niet in dat de studenten er voor zijn om de faculteitsraad en dergelijke af te schaffen. Stemmen op dit moment is niet interessant. Maar als het niet meer mogelijk zou zijn om te stemmen zou men wel weer willen stemmen. Wat hiermee wordt bedoeld? Het idee bestaat dat de faculteitsraad voor de individuele student geen belang heeft. Maar daarmee mag niet de mogelijkheid afgeschaft worden om inspraak te hebben in wat er op de faculteit gebeurt. En voor sommigen zal het best belangrijk zijn dat er een faculteitsraad bestaat. Zoals voor diegenen die een baan op de universiteit ambiëren of graag bestuurlijke ervaring willen opdoen.

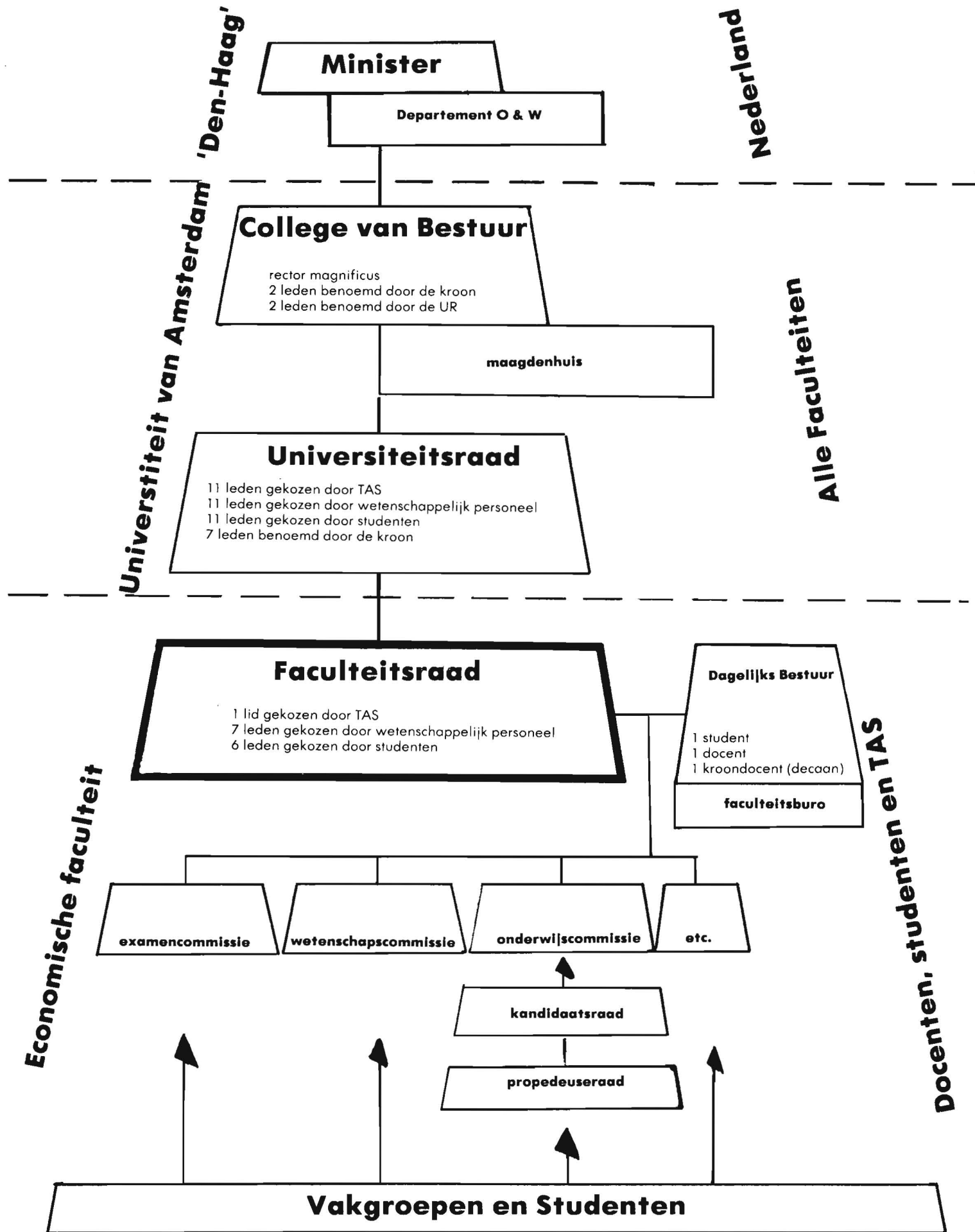
Over de AGE en de OBAS ook niet alom positieve geluiden. De AGE is te links en de OBAS te rechts. Bovendien hoor je helemaal nooit wat van de OBAS. Geen reden dus om erop te stemmen. Waarop stemt men dan wel? Er wordt tamelijk veel op een bepaalde persoon gestemd en niet zozeer op een groepering. Dit wordt dan ook in het beleid van de groeperingen opgenomen; zoveel mogelijk mensen op de lijst, indien mogelijk uit zoveel mogelijk studiejaars. Daarnaast wordt de toegankelijkheid van de groeperingen niet erg hoog aangeslagen. Ze worden gezien als het spelterrein van een aantal fanatiekelingen, waar je als buitenstaander niet echt in door kan dringen als je er geen vrienden hebt zitten.

Het lijkt van belang de toegankelijkheid tot de studentengroeperingen te vergroten, en dat is meer doen dan je kamerdeur openzetten, dat blijkt namelijk niet te werken. Ga eens met een aantal studenten in de kantine praten. Er bestaan toch duidelijke ideeën over wat wel en niet wenselijk is. Zelfs in de politiek wordt de achterban toch weleens geraadpleegd.

Alles bij elkaar genomen is de mening over de verkiezingen gelukkig helemaal niet zo negatief. Waarom dan zo'n gering percentage stemt wordt niet duidelijk, maar heeft toch voor een deel te maken met de geringe aandacht die er aan het gebeuren wordt besteed. Ouderejaarsstudenten blijken niet meer of minder belangstelling te hebben voor de verkiezingen dan de jongerejaars.

Ik heb waarschijnlijk de verkeerde personen gesproken om het stemgedrag te kunnen begrijpen, of is het gewoon dat 1983 het jaar van de opleving wordt?

H.P.K.

WUB-structuur

De elk jaar terugkerende verkiezingen waarvoor de decaan I. van der Zijpp ons oproept deel te nemen: geen 'van boven' opgelegd gegeven maar een democratische basis om een organisatie, waarvan onderwijs en onderzoek het produkt is, te sturen. Bewust staat hier het woord sturen: naast het besturen van de faculteit ook het bepalen van de inhoud en de richting van het 'produkt'.

Over het hoe en wanneer van de 'verwerving van deze democratische rechten' zullen we het hier niet verder hebben. Met behulp van een uitgebreid schema beschrijven we hoe het systeem werkt en wat de plaats is van de verkiezingen, of meer op de man af: wie word' er gekozen en waarin nemen ze deel?

Faculteitsraad

In het schema zie je de veertien koppen tellende faculteitsraad dikomlijnd: het gekozen orgaan waarin de drie geledingen van de faculteit terug te vinden zijn. Het aantal zetels ligt in de statuten van de faculteit vast. Per groep - wetenschappelijk personeel, studenten en het technisch en administratief personeel - zijn er verschillende partijen mogelijk die hun vertegenwoordigers op die zetels willen hebben. Welke partijen en hoeveel, scheelt per faculteit. Om bij de onze te blijven: de studenten kennen twee partijen, OBAS (Organisatie Belangenbehartiging Amsterdamse Studenten) en AGE (Akte-Groep Economen), de docenten de EFB (Economische Faculteits Belangen) en de PvdE (Partij van de Economisten) en de derde groep ken één partij onder de naam TAS (Technisch, Administratieve Staf). Afhankelijk van de opkomst en de hoeveelheid stemmen worden de zetels over de verschillende partijen per geleding verdeeld.

Het laatste spreekt voor zich, het eerste behoeft wat uitleg. Vorige jaren was bij de oproep om te gaan stemmen in Rostra altijd het volgende waarschuwend zinnetje opgenomen: Bedenk dat door een te laag percentage een aantal zetels onbezet kan blijven. In het kiesreglement is 35% als grens vastgesteld. Wanneer het opkomstpercentage daaronder komt krijgt de geleding, waarin zo weinig gestemd is, minder 'macht' (= zetels) in de raad.

(In '82 was het opkomstpercentage van de studenten 38%)

Het dagelijks bestuur (rechts van de FR in het schema) van onze faculteit bestaat uit één docent, één student (gekozen uit de faculteitsraad fractie) en een kroondocent. De laatste is de decaan, op het moment I. van der Zijpp.

In het schema is de faculteitsraad naar beneden verbonden met vele commissies. In deze commissies worden voorstellen uitgewerkt, wordt voorbereidend werk gedaan met betrekking tot discussies en adviezen over onderwerpen waarover in de raad gestemd moet worden.

In de commissies zitten geen direct gekozen docenten en studenten maar afgevaardigden uit verschillende vakgroepen en 'verschillende-jaars' studenten. Zij worden door de raad benoemd.

Naast de vaste commissie, waarvan enkele in het schema, zijn er ook ad-hoc commissies in te stellen.

De faculteitsraad komt elke maand bijeen in openbare vergadering.

Het zou te ver voeren hier in te gaan op wat er zoal besproken en besloten wordt in de raad

en hoe daarvan de voorbereiding plaatsvindt door de wir-war van commissies. Een voorbeeld uit het verleden over het belangrijkste onderwerp tot voor kort, (nu is het natuurlijk alleen maar reorganiseren ivm. bezuinigen) de Twee-Fasen-Structuur. In april '81 werd er in opdracht van de faculteitsraad een programma commissie ingesteld, die de discussie in de faculteit organiseerde in samenwerking met de (permanente) onderwijscommissie. In maart '82 resulteerde dit in besluiten en opdrachten voor verdere uitvoering in de faculteitsraad. Een ander voorbeeld, het 'hete hangtaboe': besluiten rond de 'beneden-norm-auteurs' om de onderzoeksproductie van het wetenschappelijk personeel op te krikken is door de Commissie voor de Wetenschapsbeoefening voorbereid.

Al deze onderwerpen vind je terug in de vaste faculteitsraadrubriek in Rostra, die verzorgd wordt door het studentlid in het dagelijks bestuur. Traditiegetrouw bedenkt elk nieuw lid een naam voor deze rubriek en op het moment wordt de laatste beladzijde van Rostra door Rick le Roy verzorgd onder de titel 'Raadsels'.

Het schema boven de faculteit loopt taps toe tot het hoogste nivo 'Den Haag'. De directe verkiezingen op de universiteit gaan niet verder dan de universiteitsraad. Het bestuurlijk nivo is hoger en onze faculteit kan één van de elf studenten- en docentenzetels bezetten. Het College van Bestuur is het dagelijks bestuur van de universiteit met als voorzitter de rector magnificus. Deze laatste wordt benoemd door alle decanen van de faculteiten (college van decanen).

JJS.

Kandidatenlijst AGE

1. Ernst Noorman	(cie. introductie)
2. Ineke van Wierst	(Indonesië groepje)
3. Gert Griff	(academische raad)
4. Daniël Engelsman	(ex-universiteitsraad)
5. Marc Peerdeman	(Micro alternatief)
6. Lish Hanhart	(Secretaris prop. raad)
7. Fons de Vries	(Onderwijs Cie)
8. Paul Bloemendaal	(SEF)
9. Marjanne Meinsma	(Zelfbediening, 1e-jrs. krant)
10. Rick le Roy	(Faculteitsbestuur)

Kandidatenlijst OBAS

1. Mevr. Loan Son	faculteitsraadlid
2. Mark Jan van der Beulter	doctoraal student
3. Geert Glimmerveen	lid universiteitsraad
4. Lodewijk van Pol	AIESEC
5. Mevr. Jos Albers	propedeuse studente
6. Leon Dirks	doctoraal student
7. Mevr. Sabine Carp	kandidaats studente
8. Jan Willem Henkelman	propedeuse student
9. Walter Wolfs	kandidaats student
10. Han van Wijk	faculteitsraadlid

Kandidatenlijst PvdE

1. J.Lambooy	(economie der regio's en van de sectoren)
2. M.Brouwer	(bedrijfseconomie)
3. C.Boukema	(recht)
4. P.van Batenburg	(wiskunde en statistiek)
5. H.Chin	(ISMOG)
6. R.de Klerk	(macro-economie)
7. I.Wahab	(ISMOG)

Kandidatenlijst E.F.B.

1. Dr. H.Jager
2. Drs. H.F.Koster
3. Drs. F.T.M.Klijn
4. Drs. R.C.W.v.d.Voort
5. Drs. E.Dirksen
6. Drs. R.K.Teszler
7. Drs. A.R.D.van Slijpe
8. Drs. H.M.A.Koenders
9. Prof.Dr. L.A.Ankum
10. Prof.Dr. P.Verburg
11. Drs. H.A.Pott-Buter
12. Drs. H.A.A.Verbon

Kandidatenlijst TAS

1. Anya H.M. Kooijman
2. S.E. Langenberg (niet verkiesbaar)

De weg naar de toekomst

De OBAS is er voor dag- en avondstudenten. Belangenbehartiging in de universiteitsraad, faculteitsraad en tal van commissies. Gewoon met gezond verstand en kennis van zaken. Vooruitstrevend. Dat er nu wat verandert in het starre universiteitsbolwerk is immers voor de studenten op zich een goede zaak. Maar, Deetman, pas op dat je niet te ver doordraaft. De OBAS waakt er wel voor dat Deetman's kwantitatieve benadering niet ten koste gaat van de kwaliteit van onderwijs en onderzoek. Zo moeten de studenten alle huidige vakken kunnen blijven volgen. Desnoods elders als dat de kwaliteit niet aantast. Bovendien pleit de OBAS altijd voor een studie van internationaal niveau en voor internationale stages bij overheid en bedrijfsleven via de AIESEC. Juist voor ons kikkerland is dat belangrijk. Dor hout kappen op de universiteit, oké. Verbetering van de efficiency en het studierendement, prima. Maar de OBAS houdt wel vast aan de studentenbelangen. De studie komt tenslotte voor de volle verantwoordelijkheid van de student zelf. Loan zegt dan ook terecht, dat juist studenten de kwaliteit van hun opleiding kunnen beoordelen. De OBAS vindt daarom ook dat alle studenten moeten stemmen, hoe dan ook. Voor wie geen uitweg meer ziet: onze weg naar de toekomst biedt perspectief!

obas

AktieGroep Economen

aktieprogramma en -voornemens

Hoewel de AktieGroep Economen dit jaar voor de twaalfde maal mee doet aan de FR-verkiezingen is het bepaald geen kiesvereniging. Het radenwerk is slechts één van de activiteiten van de AGE en voor veel in de Aktiegroep actieve mensen absoluut niet het enig zaligmakende. De activiteiten van de AktieGroep worden vooral georganiseerd door losse groepen van actieve studenten. Mensen die ergens aan mee willen werken kunnen een groep oprichten en zich zo bezig houden met het onderwerp dat ze belangrijk vinden. Op deze manier zijn o.a. symposia over 'Economie en bewapening' en over Turkije georganiseerd en is een alternatief micro-programma ontwikkeld. Op dit moment is een aantal mensen bezig met het analyseren van de Nederlandse ontwikkelingshulp aan Indonesië. Een ander groepje mensen heeft een aantal discussieavonden over de beroepspraktijk van economen georganiseerd.

Een tweede poot van het AktieGroep werk zijn de activiteiten in allerlei fakultaire raden en commissies. De hoeveelheid tijd die daar in gestoken wordt vraagt om een gedegen rechtvaardiging. Het gaat bij het radenwerk namelijk niet alleen om het goed voorbereiden van vergaderingen. Als je werkelijk iets wilt bereiken zul je duidelijk moeten maken dat je niet alleen voor jezelf zit te praten, maar namens een grote groep studenten. De AGE probeert dit in de praktijk te brengen door het radenwerk regelmatig door te spreken op AktieGroepvergaderingen en algemene studentenvergaderingen.

Zo'n overleg is er geweest zowel voor avondals voor dagstudenten bij het opstellen van het nieuwe studieprogramma. Mede hierdoor is een aantal belangrijke verbeteringen doorgevoerd. In tegenstelling tot andere studentengroeperingen was de AGE hier volop aanwezig. Zo is in de propedeuse een keuzevak ingevoerd en bestaat in het doctoraal de mogelijkheid tot het volgen van (interdisciplinaire) combinatievakken.

De invoering van de TweeFasenStructuur is daarmee echter nog lang niet rond. Een groot deel van het doctoraalprogramma moet nog ingevuld worden en van de tweede-fase opleidingen zijn alleen nog maar de hoofdlijnen bekend. De AGE zal zich het komend jaar op dit gebied vooral met de volgende zaken bezig houden.

- Voorkomen moet worden dat bij het invoeren van het nieuwe verplichte gedeelte van het doctoraal volstaan wordt met het indikken van de oude kandidaatsprogramma's. Ook inhoudelijk zullen de onderwijsprogramma's vernieuwd moeten worden.
- De door de FR vastgestelde overgangsregeling voor studenten die nu nog het oude programma volgen moet onverkort doorgevoerd worden. Dit betekent dat ook in het cursusjaar 84/85 alle kandidaatsvakken in de dagopleiding nog éénmaal gegeven worden, en dat tot 1986 de kandidaatscolleges in de avondopleiding normaal doorgang vinden.
- Het verzorgen van combinatievakken moet gestimuleerd worden. Combinatievakken moeten ook in het oude doctoraalprogramma ingevoerd worden.

De AGE zal zich inzetten om in ieder geval een tweede-fase onderzoeks- en een tweede-fase lerarenopleiding gerealiseerd te krijgen. Zonder deze twee opleidingen kan er van een volwaardige economische fakulteit geen sprake zijn. Wat betreft de accountancy-opleiding zetten wij ons in voor samenwerking met de VU, om deze opleiding voor de regio te behouden.

Mikro-alternatief

Het alternatieve mikro-programma is een goed voorbeeld van het feit dat de AGE niet alleen in raden en commissies probeert het onderwijs te verbeteren. Na verschillende mislukte pogingen om het mikro-kandidaatsprogramma te veranderen, is een aantal studenten bij elkaar gaan zitten met de bedoeling een alternatief programma op te stellen. Met een beroep op de regeling experimentele onderwijsvormen werd een aantal docen-

ten gevonden die bereid waren het programma te begeleiden, waarna het mikro-alternatief twee maal verzorgd is.

Als het aan de mikro-docenten ligt zal het hierbij blijven. Volgens hen is er nu genoeg geëxperimenteerd.

De AGE is het hier falikant mee oneens. De studenten die het programma gelopen hebben waren in het algemeen enthousiast, zowel over de vorm als over de inhoud. En ook de docenten waren op z'n minst tevreden. Een dergelijk succesvol experiment verdient het om herhaald te worden, al was het nog maar één maal voor de kandidaatsstudenten oude-stijl. Bovendien zou het goed zijn wanneer delen van het alternatieve programma opgenomen worden in het nieuwe mikro-doktoraal programma. Het succes van het mikro-alternatief heeft aangetoond dat het kan.

Vrouwenstudies

Economie is nog steeds een mannenstudie. Weinig vrouwen studeren economie en dus bekleden weinig vrouwen banen voor economen. Juist die leidinggevende en verantwoordelijke banen worden zo voor 50% van de bevolking afgesloten.

De AGE wil voor vrouwen op deze fakulteit een gunstig klimaat scheppen en in het onderwijs ruimte maken voor programma's waarbinnen de onderdrukte positie van vrouwen aan de orde komt. Konkreet betekent dit steun aan de opvattingen en verlangens van het vrouwenoverleg.

Mede door de inzet van de AktieGroep is de fakultaire formatie voor vrouwenstudies het afgelopen jaar (tijdelijk) uitgebreid en streeft de fakulteit ernaar dat een door het ministe-

Partij van de Economisten

Sedert de invoering van de WUB en wat daaraan voorafging, is er niet zo'n beroering aan de Nederlandse universiteiten geweest als nu het geval is.

Een zee van bezuinigingsmaatregelen wordt over ons heengespoeld.

We zijn nog geen jaar van start met de opleiding in de twee fasenstructuur, of de minister van onderwijs komt met nieuwe voorstellen voor de studie-opzet. De afgelopen jaren moest gewerkt worden met een steeds hoger wordend vacaturepercentage, de komende tijd zal de faculteit nog eens minimaal een tiental plaatsen moet inleveren. Het wetenschappelijk rangenstelsel zal binnen afzienbare tijd veranderen, waarbij het aantal kroondocent-plaatsen drastisch zal moeten worden ingekrompen.

De onderwijslast zal bij dit alles niet afnemen. Onderzoekruimte zal, voor een deel althans, moeten worden verdiend. En met al deze reorganisatie zal het bestuurswerk er niet minder op worden.

Dit zijn in vogelvlucht de problemen waar de nieuwe faculteitsraad mee geconfronteerd gaat worden.

Wanneer u onze lijst bekijkt, dan kunt u zien dat er is voorzien in continuïteit in het raads-werk: M. Brouwer en J. Lambooy hebben zitting in de huidige faculteitsraad.

Het belangrijkste uitgangspunt voor de PvdE is dat het in een universiteit gaat om het geven resp. doen van wetenschappelijk onder-

wijs en onderzoek van een zo hoog mogelijk niveau. Onderwijs en onderzoeksactiviteiten zijn hierbij niet los van elkaar te zien en dienen dan ook gelijkkelijk behandeld te worden. Dit houdt onder meer in dat er bij het wetenschappelijk personeel een evenwichtige verdeling moet zijn tussen onderwijs- en onderzoekstaken, zij het dat binnen vakgroepen enige specialisatie niet uitgesloten behoeft te zijn als hiermee een optimalisatie van gegeven capaciteiten bereikt kan worden.

Wat betreft het onderwijs moet worden toegezien op ten minste kwaliteitshandhaving. Het onderwijs in de nieuwe twee fasenprogramma's moet worden geëvalueerd en waar nodig worden bijgesteld. Er moet flexibiliteit zijn naar vorm en inhoud van de onderwijsprogramma's. Daarbij moet gewaakt worden voor het behoud van het wetenschappelijk karakter van het onderwijs. Voor het avondonderwijs geldt dit niet anders dan voor het dagonderwijs.

De PvdE blijft zich sterk maken voor verbetering van het onderzoeksklimaat aan de faculteit. Er moeten regelmatig colloquia, gastcolleges, congressen, etc. georganiseerd worden. Er moet een nauwere samenwerking komen tussen de faculteit en de Stichting voor Economisch Onderzoek. Er moet een actief beleid gevoerd worden ten aanzien van de verwerving van onderzoeksgelden, zowel van binnen als van buiten de universiteit.

De aanpak van het het probleem van de 'beneden-de-norm-auteurs' dient te worden voortgezet, zij het met aandacht voor de omstandigheden van de betrokken individuen. De aanpak moet een positieve zijn, gericht op stimulering van de onderzoeksoutput. Men moet de gelegenheid krijgen om tot voldoende onderzoeksproductie te kunnen komen. Knelpunten hierbij moeten worden opgespoord en opgelost. Ook studenten moeten (meer) worden betrokken in het onderzoek; waar mogelijk zouden afstudeerprojecten van studenten kunnen worden ondergebracht in de lopende onderzoekprojecten van de vakgroepen.

De PvdE vindt ook dat de totaal beschikbare formatie over de vakgroepen niet alleen op basis van gegeven onderwijs, maar ook op basis van onderzoeksproductie moet worden verdeeld.

De PvdE is voor bevordering van efficiëntie in het bestuurs- en beheerswerk in de faculteit waar mogelijk. Beslissingen moeten op een zo laag mogelijk bestuurlijk niveau plaatsvinden. De vakgroepen zijn primair verantwoordelijk voor het onderwijs en onderzoek. In het licht van de bezuinigingsoperatie die thans plaatsvindt, zal een zeer zorgvuldig personeelsbeleid moeten worden gevoerd. Tenslotte zal de PvdE-fractie regelmatig be-raadslagen met de achterban bij belangrijke of controversiële kwesties.

Ekonomische Fakulteits Belangen

Onderwijs

1. Bijzondere aandacht voor handhaving van de kwaliteit van het onderwijs onder de TweeFasenStructuur; zulks tevens in het licht van de voorgenomen personeelsinkrimping. Handhaving van het huidige onderwijssysteem van hoorcolleges en werkgroepen. Wijziging van de maximale groeps-grootte kan bij omvangrijke bezuinigingen onvermijdelijk zijn. Bij teruggang van het aantal leerstoelen toch tenminste handhaving van het bestaande vakkenaanbod. Daarbij dienen de verplichte vakken in ieder geval 'in eigen huis' te worden verzorgd. In zo'n situatie zal een hoogleraar meer dan één vak tot verantwoordelijkheid hebben. Voor keuze-vakken is samenwerking met andere faculteiten binnen de UvA, dan wel met andere instellingen, b.v. de VU niet uitgesloten. Criterium daarbij kan de studententooeloop vormen.
2. Uitvoering c.q. verbetering van onderwijs-evaluatie en procedures van overleg met studenten voor elk vak in elk blok, teneinde lering te trekken uit de verkregen ervaringen.
3. De bevordering van de mogelijkheden tot experimenteel onderwijs ook in de twee-fasen structuur.
4. Handhaving van de omvang en de kwaliteit van het avondonderwijs. Wiskunde-bijbscholing continueren.
5. Ontplooiën van verdergaande activiteiten op het gebied van Post Academisch Onderwijs.
6. Betere interne communicatie tussen vak-

groepen bij de uitwerking van het onderwijsprogramma. Streven naar een nauwere samenwerking met andere onderwijsinstellingen op het vakgebied van onze faculteit.

7. Bij de docentbenoeringen dienen - naast vakkennis en onderzoekbekwaamheid - ook onderwijsbekwaamheid en onderwijsmotivatie een belangrijke rol te spelen.
8. Bevordering van het tot stand komen van een tweede fase opleiding voor onderzoeker, accountant en leraar volgens de Wet TweeFasenStructuur. Geen verschuiving naar post-academisch onderwijs.

Onderzoek

1. De gevolgen van de personeelsinkrimping alsmede van de invoering van de TweeFasenStructuur mogen niet worden afgewenteld op de onderzoekstijd.
2. Bij het aanvragen van projecten onder Voorwaardelijke Onderzoeks Financiering moet rekening gehouden met de daarvoor beschikbare onderzoeksruimte en daarbinnen dient op de kwaliteit te worden beoordeeld.
3. Vakgroepen beslissen aan de hand van hun onderzoeksprogramma over een redelijke verdeling van de voor onderzoek beschikbare tijd, met inachtneming van een individueel minimum. Ook voor dok-toraalstudenten moet deelname aan onderzoeksactiviteiten in de studie worden ingepast.
4. Verbetering van de uitwisseling van informatie over op gang zijnde onderzoekpro-

jecten ter stimulering van voortgang en kwaliteit van het onderzoek door het bevorderen van colloquia en seminars, ook gericht naar buiten de faculteit.

5. Het stimuleren van promotie-onderzoek door wetenschappelijk medewerkers.
6. Grotere samenwerking tussen de Stichting voor Economisch Onderzoek en de faculteit, zowel t.a.v. de opleiding tot het doen van onderzoek.
7. Gericht streven naar participatie door de faculteit en de door haar gelieerde onderzoeksinstituten in regionale, nationale en internationale onderzoeksprogramma's, o.a. door deelname aan bestaande en nieuw op te richten werkgemeenschappen.

Bestuur en beheer

1. Bestuurstaken dienen verdeeld te worden over alle leden van de fakultaire gemeenschap. De benoeming van leden van commissies e.d. geschiedt met inachtneming van specifieke bekwaamheden.
2. De fakulteitsraadsleden van de geleding 'wetenschappelijk corps' dienen zoveel mogelijk uit verschillende vakgroepen afkomstig te zijn.
3. De regel dat raadsleden zonder last of ruggespraak handelen, dient in ere gehouden te worden.
4. Personeelsbenoeringen geheel los van politieke overwegingen.
5. Meer delegatie van besluitvorming aan dagelijks bestuur van de faculteit en vaste commissies.
6. Kritische bewaking van een juiste verdeling van de fakultaire kredieten.

Anya Kooijman

4 jaar draait Anya Kooijman al mee in de faculteitsraad: 'De mensen kennen me hier, soms heb ik weleens het idee een TAS-plakkaat op mijn voorhoofd te dragen.' Ook dit jaar stelt ze zich verkiesbaar om op te komen voor de belangen van het Technisch en Administratief personeel. Niet omdat ze van mening is dat zij de enige is die het voor altijd moet doen: 'Het zijn nu moeilijke tijden. Ik ben op het moment het meest ingewerkt waardoor het eigenlijk een beetje vervelend is me nu terug te trekken.' Ze vertegenwoordigt ca. 33 mensen die hier al het, niet altijd op waarde geschatte, secretariaat, bibliotheek en beheer-werk doen.

Het is moeilijk iemand te vinden uit deze gedingen om het 'raadwerk' te doen: 'Het is best nog veel werk en vergeet niet dat mijn achterban voor het grootste gedeelte bestaat uit vrouwen. Ze werken vaak parttime met daarnaast in het privéleven dubbele taken. Ik kan moeilijk van hun verwachten, zeker als ze een gezin hebben, dat ze zondagmiddag de raad gaan zitten voorbereiden'. Daarbij benadrukt ze verscheidene malen in het gesprek dat het voor TASers niet altijd gemakkelijk wordt gemaakt om mee te besturen. Vanuit de vakgroepen blijkt niet altijd een 100% medewerking gegeven te worden: 'Je merkt gewoon dat mensen teruggaan naar oude waarden nu de tijd wat tegenzit! Ik dacht dat het in de vakgroepen langzamerhand normaal gevonden wordt dat ook wij tijd krijgen voor raden en commissies, maar we zijn er nog helemaal niet!' Als contactpersoon van de TAS probeert Anya te horen wat er zoal speelt. De laatste tijd krijgt ze telefoontjes waar dezelfde klacht doorklinkt: de onzekerheid en het ongenoegen bij de bezuinigingen wordt uitgevochten in de secretariaten, over de hoofden van de TASers heen. Het roept bij haar associaties op met de drie K's -kerk, kinderen en keuken-, voor de TAS concreet de typemachine.

TAS

In het zicht van de raadsverkiezingen volgt hier zoals gebruikelijk een korte verantwoording van het TAS-beleid in de afgelopen periode en een overzicht van het programma voor het komende jaar.

Naar aanleiding van het Randvoorwaardenrapport (febr. '82), waarin o.a. staat dat elke (sub-inter-)faculteit in 1986 binnen de universiteit zo'n 18% op haar formatieplaatsen dient te bezuinigen en er dientengevolge ook gestreefd zal worden naar een inkrimping van TAS-personeelslast, heeft de faculteit in mei '82 het Middellange Termijnplan 82-86 vastgesteld.

Door de vacature-beheersende maatregelen al direct toe te passen en door het natuurlijk verloop van het personeel, is het gelukt om er bijna zonder 'kleerscheuren' door te komen. Concreet betekent dit voor het TAS-personeel in de vakgroepen, dus de medewerkers(sters) op de secretariaten, dat er een getalsverhouding is ingevoerd tussen TAS en het w.p. (1 staat tot ca. 11). In de toekomst, bij verdere reorganisaties, zal daar rekening mee worden gehouden.

Bij het bibliotheekpersoneel is besloten dat voortaan geen rechten ontleend kunnen worden aan de historisch gegroeide toedeling.

Doorgewinterd in de WUB-structuur blijft ze gelukkig met het democratische systeem op de universiteit: 'Het is en blijft goed, maar ja, democratie moet ook in de hoofden van de mensen zitten. In de praktijk komt het niet altijd tot uiting in de verhouding TAS - Wetenschappelijk personeel. Vooral voor mensen die uit het bedrijfsleven komen is een dergelijke houding wat moeilijk.'

Het actief contact leggen en houden met haar achterban tekent de manier waarop Anya haar vertegenwoordiging opvat. De TAS-fractie in de faculteitsraad is één zetel tussen zeven docenten en zes studenten. Een wat scheve verhouding volgens haar, maar zoals direkt opvalt: een in bepaalde kwesties soms interessante 'wipplaats'. Ze staat daardoor op het standpunt dat ze ook goed contact moet houden met de studentenfractie's in de raad. In het verleden is dit altijd heel goed gegaan en ze heeft optimistische verwachtingen over blijvend overleg.

Haar baan op de faculteit bevalt haar goed. Zonder er verder op in te gaan vertelt ze ons dat het werk op een faculteit, in tegenstelling tot bijvoorbeeld een baan op het maagdenhuis, kleurrijk is: 'de rare typen op zo'n insti-

Het aantal van 3 plaatsen blijft evenwel behouden.

Het aantal formatieplaatsen binnen het faculteitsbureau bleef ongeveer ongewijzigd, hetzelfde geldt voor de TAS van de SEO en de sector bouweconomie (0,5). De toedeling echter van de faculteit aan de beheersraad werd met 1 plaats gereduceerd.

De toewijzing aan het NEHA (3,5) moest de faculteit, in 1986 stop zetten. Er wordt nu naarstig gezocht naar een redelijke oplossing voor gedupeerden.

De TAS-fractie stemde voor de oprichting van de Commissie Vrouwenzaken. Bij vrouwen, werkzaam en/of studierend binnen de faculteit, bestond er behoefte aan een dergelijke officiële commissie, die gevraagd en orgesraagd, advies gaat geven over alle zaken die voor vrouwen van belang (kunnen) zijn. Een van haar doelstelling is er voor te zorgen dat ook vrouwen lid zijn van facultaire commissies. In dit kader past ook het aanvragen van de leerstoel emancipatievraagstukken. De raad heeft zich onlangs uitgesproken voor het veilig stellen in de toekomst van deze leerstoel.

De TAS-fractie is door het regelmatig bijeenkomen van het TAS-Coverleg. Lunches werden voor het gehele TAS-personeel georganiseerd en er werden voordrachten gehouden

tuut maken het wel geinig'. Ze heeft een wat ongewone gesplitste werkring omdat ze bij twee leerstoelgroepen zit, Bouweconomie en Verkeers- en Vervoereconomie. Bij Bouweconomie is ze oa. ook voor commissiewerk waarin contact met instanties buiten de faculteit wordt onderhouden.

Via haar eigen werk en ambitie komen we op een 'hot item' onder het TAS-personeel: weinig carrièreperspectieven; ook al heeft het werk een andere inhoud gekregen of rijken de capaciteiten verder, de functiebeschrijving ligt vast en daaraan gekoppeld de functiewaardering. Een moeilijk probleem waar op Universiteitsnivo door de TAS aan gewerkt wordt.

Een onderwerp dat iedereen bezighoudt op raadsnivo is natuurlijk het lange termijnplan voor onze faculteit (zie artikel blz. red.). De eerste verkenning, zoals het rapport Verburg over de ingrijpende organisatie gezien moet worden, heeft haar instemming: 'Het kan allemaal nog niet heel duidelijk zijn maar het is de eerste keer dat 'het waterhoofd' wordt aangepakt met het idee de juiste persoon op de juiste plaats te krijgen. 'Wel benadrukt ze, dat dit soort reorganisaties met al de bijbehorende menselijke problemen solidair opgelost moeten worden. Solidariteit die, door angst, soms zo moeilijk op te brengen is.

Deze woorden brengen ons bij de (vakbond) ABVA/VAWO waar Anya actief lid van is. Op universiteitsnivo runt ze samen met drie andere vrouwen en leden van ABVA een rechtswinkel (1 uur per week) waar problemen in het werk op het terrein van rechtspositie worden besproken. Ook hier werkt de crisisachtige sfeer van deze tijd door. 'Het wordt minder bezocht. We hebben het gevoel dat men wat banger, wat voorzichtiger wordt.'

Toch geen doemdenken. Het voordeel van deze tijd is ook dat men eerder geneigd is om de tafel te gaan zitten, bereid is compromissen te sluiten. 'Laten we de stemming erin houden', besluit Anya Kooijman het gesprek.

JJ. JJS.

Voor het komende jaar vindt de TAS-fractie het volgende van belang:

- De TAS moet zich actief gaan bezig houden met de reorganisatieplannen. (Zie Kroondocentenplan, een eerste verkenning). Er dient ingespeeld te worden op tal van zaken, zoals landelijke taakverdeling, 2fasestructuur, invoering nieuwe rangenstelsel w.p., de voorwaardelijke financiering e.d. die een diepgaande herstructurering op lange termijn noodzakelijk maken, en ook voor het TAS-personeel gevolgen kan hebben.
- In het verband hiermee beoogt de TAS-fractie het voeren van een goed personeelsbeleid. Wij zijn uiteraard tegen gedwongen ontslag van TAS-personeelsleden.
- Wij zijn tegen plannen tot reorganisatie van de bibliotheken en secretariaten.
- Wij zijn voor samenwerking met de docenten- en studentenfracties.
- Wij zijn voor solidariteit van de TAS-geleding onderling.
- Wij willen regelmatig overleg met de achterban.

Anya H.M. Kooijman
S.E. Langenberg (niet verkiesbaar)

PvdE

J.G. Lambooy

'De PvdE bestaat al heel lang. Met onder andere Halberstadt en Klant ben ik een van de oprichters. In die tijd was de onderzoeksinspanning aan deze faculteit niet zo groot. Wij dachten dat er dan in ieder geval een groepering van docenten moest zijn die zich erg inspant de onderzoeksproductie te vergroten. De is de afgelopen jaren aardig gelukt, mede door inbreng van de PvdE.' Aan het woord de heer Lambooy, lijsttrekker van de PvdE bij de komende raadsverkiezingen:

Wat is het verschil tussen de PvdE en de EFB?

'Een misschien inmiddels wat verouderd verschil is dat wij het onderzoek sterker benadrukken dan zij. Die tegenstelling is minder groot dan vijf jaar geleden. Zo langzamerhand heeft het onderzoek bij de EFB ook meer aandacht gekregen.'

Wat is de rol van de achterban bij de PvdE?

'Ook op dit punt bestond en bestaat een belangrijk verschil met de andere partij. Dat is een kwestie van democratische structuur. Wij hebben een sterkere relatie met de achterban.'

Al jaren heeft de PvdE dezelfde programmapunten. Heeft het raads-werk wel invloed?

'Jazeker! Het verschil met de EFB is in de loop der tijd minder geworden. Dat komt omdat deze partij de doelstellingen van de PvdE heeft overgenomen. Maar ook programmapunten worden doorgevoerd. Het onderzoek heeft nu gelijkwaardige status verkregen, mede onder invloed van de PvdE.'

Hoe kijkt de PvdE aan tegen het rapport van de commissie-Verburg?

'(Lambooy is een van de commissieleden) Dit rapport wordt door de PvdE vooral gezien als eerste schets die nog door allerlei gesprekken in vakgroepen en raadpleging van de achterban moet worden ingevuld. Het rapport is misschien iets te braaf in die zin dat externe normen volgens de PvdE te gemakkelijk zijn geaccepteerd.'

De PvdE stelt dat het beleid m.b.t. de beneden-norm auteurs moet worden voortgezet. Wat houdt dit concreet in?

'Hier zie je weer het verschil met EFB ten aanzien van onderzoek en output. Gelijkwaardigheid van onderwijs en onderzoek bepleiten heeft ook z'n consequenties. De mensen die niet aan onderzoeksnormen, moet je even zwaar bekritisieren als mensen die niet aan onderwijsnormen voldoen. Het opnemen in een stimulerende omgeving is een oplossing. Maar ook het aanstellen van deze mensen met alleen onderwijs als taak is ook een mogelijkheid. De faculteitsraad heeft dit voorstel echter verworpen.'

Wat te denken van de koppeling herstructureren-beneden norm auteurs?

'Hier moet een onderscheid worden gemaakt tussen personen en vakken. Het vak kan zo belangrijk zijn in de economische opleiding dat je het moet handhaven ook al voldoet een persoon daar niet.'

Kan U in één zin aangeven waarom men op de PvdE moet stemmen en niet op de EFB?

'De economische faculteit wordt steeds meer beoordeeld op onderzoeksprestaties. Onze groepering legt sterk de nadruk op deze factor en vindt dat het nog sterker mag gebeuren. Dit mag tot scherpere criteria leiden dan de andere groepering wil. Daarom is de PvdE beter voor de toekomst van de faculteit.'

HvdH

EFB

H. Jager

Lijsttrekker van de EFB is de heer Jager. Pas nieuw op onze faculteit en meteen doorgestoten naar de top. Dat hij voor de EFB kandidaat is en niet voor de 'concurrent' heeft als voornaamste oorzaak dat deze partij hem gevraagd heeft. Zelf kon hij zich ook heel goed voorstellen dat hij, gelet op de relatief geringe programmatische verschillen, op de lijst van de PvdE zou staan. Bij het gesprek was ook de heer Klijn, ervaren EFB-er, nu nummer drie op de lijst, aanwezig. Dit vanwege de betrekkelijke onbekendheid van Jager met de faculteit en de partij.

Wat is het verschil tussen de EFB en de PvdE?

'Programmatisch zijn er geen fundamentele verschillen. Wel is het zo dat de PvdE een echte partijstructuur heeft met los daarvan een raadsfractie. De EFB bestaat alleen uit een raadsfractie. Dit komt omdat EFB-ers van oudsher mensen zijn die liever op personen stemmen dan op een partij.'

Vandaar het punt van de EFB dat raadsleden zonder last of rug-gespraak moeten kunnen handelen?

'Inderdaad. In al die jaren heeft de EFB-fractie geloof ik één keer haar achterban formeel geraadpleegd. Dat was recentelijk en betrof het punt van de voorwaardelijke financiering.'

Al jaren heeft de EFB dezelfde programmapunten. Heeft het raads-werk wel invloed?

'De programma's worden elk jaar kritisch bekeken en aangepast aan de actualiteit. Men moet echter niet de invloed hiervan overschatten. Beslissingen in de raad worden weliswaar genomen met het programma in het achterhoofd, maar veranderingen aanbrengen gaat langzaam.'

Hoe kijkt de EFB aan tegen het rapport van de commissie-Verburg?

'Dit structuurrapport moet worden gezien als een eerste aanzet tot discussie. Het moet mogelijk zijn om nog met andere afwijkende voorstellen te komen. Dat in ons programma niets over dit rapport staat komt omdat het rapport nog niet was verschenen bij het opstellen van het programma. Bovendien moet een raadsfractie in zaken als deze niet bij voorbaat haar standpunt bepalen, maar pas discussie in de fakulteit.'

In het EFB-programma wordt geen aandacht besteed aan de beneden-norm auteurs. Hoe denkt de EFB hierover?

'Wij nemen een voorzichtig standpunt in. Op dit punt denkt de EFB genuanceerder dan de PvdE. Wij zijn het wel eens met het feit, dat het w.p. mede op onderzoeksprestaties wordt beoordeeld, maar niet met de wijze waarop het bestuur deze zaak heeft aangepakt. We moeten er mee ophouden deze mensen te stigmatiseren. Het opnemen van deze mensen in een stimulerende onderzoeksomgeving kan een oplossing zijn en in principe ook taakdifferentiatie binnen het w.p.'

Wat te denken van de koppeling herstructureren-beneden norm auteurs?

'Nee, dan speel je het weer op de man. Je drijft ze dan weer in de hoek. Je moet de vakken van de mensen scheiden. Het zijn twee los van elkaar staande problemen.'

Kan U in één zin aangeven waarom men op de EFB moet stemmen en niet op de PvdE?

'Het verschil tussen de partijen is gering. Maar dat is niet onze leuze hoor! De EFB laat de politieke aspecten buiten de raad. We redeneren niet vanuit een bepaald dogma. Elk probleem wordt afzonderlijk bekeken.'

HvdH

rie van sociale zaken voor vier jaar ter beschikking gestelde kroondocentenplaats aan onze fakulteit wordt ondergebracht. Het kan echter niet bij dergelijke tijdelijke maatregelen blijven. De FR moet nu al uitspreken dat ook in de toekomst geld en ruimte (inkluisief een kroondocentenplaats) voor vrouwenstudies beschikbaar blijven.

Onderzoek

Vooral onder druk van de invoering van de voorwaardelijke financiering zijn er het afgelopen jaar op de fakulteit eindelijk eens een aantal goede discussies over het onderzoek gevoerd. Onderzoek wordt nu niet meer per definitie beschouwd als iets wat alleen de individuele onderzoeker aangaat. Er zijn onderzoeksprogramma's en -projecten opgesteld, waarin zowel het onderwerp als het tijdsbeslag van de betrokken medewerkers is vastgelegd. Deze onderzoeksprogrammering maakt het stellen van prioriteiten en het bewaken van de onderzoeksvoortgang mogelijk.

De AGE is van mening dat de FR op dit punt duidelijke keuzes moet maken en niet moet toegeven aan de bij de w.p.-frakties bestaande neiging om de kool en de geit te sparen. Vak- en leerstoelgroepen die weigeren aan onderzoeksprogramma te doen en/of weinig onderzoeksprestaties afleveren dienen daarop te worden aangesproken. Gebeurt dit niet, dan zijn de op de lange termijn de wel goed funktionerende vakgroepen de klos.

Een ander 'onderzoekspunt' dat het afgelopen jaar nogal wat stof heeft doen opwaaien is het beleid t.a.v. de zogenaamde beneden norm auteurs.

Vorig jaar hebben de medewerkers die de af-

Ineke v. Wierst en Ernst Noorman 2 en 1.

gelopen vier jaar minder dan 0,7 publikaties per jaar hebben afgeleverd een brief ontvangen. In die brief stond dat ze vier jaar de tijd hadden om hun slechte onderzoeksprestaties te verbeteren. Gebeurt dit niet, dan worden ze voor ontslag voorgedragen. De AktieGroep heeft dit beleid altijd gesteund. En terecht natuurlijk; goedbetaalde medewerkers moeten wel iets presteren in hun (onderzoeks)tijd. Dit neemt niet weg dat er een aantal problemen aan dit beleid zitten. Zo zal er een goede regeling voor 'uitzonderingsgevallen' gemaakt moeten worden en moet voorkomen worden dat medewerkers zich eenzijdig op onderzoek gaan oriënteren, waardoor de onderwijsbegeleiding in gevaar kan komen.

Een laatste onderwerp waar de AGE zich het komende jaar regelmatig mee bezig zal houden zijn de voortdurende bezuinigingen. De discussie hierover zal zich vooral toespitsen op het onlangs verschenen structuurrapport, waarover elders in dit nummer meer valt te lezen. In dit rapport wordt voorgesteld een aantal vakgroepen en leerstoelen op te heffen. De discussie hierover moet, ook binnen de AGE, nog op gang komen. Op dit moment gaat het er vooral om de studenteninbreng in de discussie te garanderen. Voorkomen moet worden dat beslissingen over de bezuinigingen alleen aan de vakgroepen overgelaten worden. Daarvoor staan te veel essentiële onderwijsbelangen op het spel.

w.g. AktieGroep Economen

'N PAAR STELLINGEN VAN DE MEEST GEPROMOVEERDE DRUKKER

Krips Repro – drukker van de meeste proefschriften in Nederland – stelde een aardig stellingenboekje samen.

U ontvangt het als u uw dissertatie in productie geeft bij Krips Repro.

Bel voor informatie Greta Schoelink.

Kaapweg 6, 7944 HV Meppel
Postbus 106, 7940 AC Meppel
telefoon 05220-53731

AGE

Ernst Noorman

Ernst Noorman en Ineke van Wierst, de nummers één en twee op de AGE-lijst, zitten beide in de kandidaatsfase.

Ernst is tweede jaars en heeft al in een zeer vroeg stadium bewust voor de economiestudie gekozen. Met name de sociaal economische kant boeit hem. Hij ziet dit als een breed georiënteerde studie waarmee je vele facetten van de maatschappij om je heen kunt leren begrijpen. Ontwikkelingseconomie heeft zijn speciale interesse.

Ineke heeft voor haar studie naast de avond-VWO een paar jaar gewerkt als secretaresse. 'Dat vond ik dus heel vervelend. Ik wilde gewoon meer van dingen weten en liefst zo algemeen mogelijk. Je komt in het bedrijfsleven ook helemaal geen vrouwen tegen. Dat vond ik zo raar. Zeker omdat je wel vrouwen tegen komt die het wel kunnen, maar niet de kans hebben gekregen of zich zelf nooit de kans hebben gegeven. Ik kan het wel en ik heb de kans. Dus dan ga je het doen'. Eenmaal economiestudente is haar interesse overigens van de bedrijfseconomie verschoven naar de algemene economie. En ook haar boeit met name de ontwikkelingseconomie.

Beiden willen, na een jaar van andere activiteiten, die allemaal te maken hebben met hun betrokkenheid bij de inhoud van de studie (introductiecommissie, onderwijsdag) zich nu gaan storten op het raadswerk. 'Dat meedraaien in zo'n raad is niet altijd even leuk, maar het is belangrijk dat het gedaan wordt. Het raden en commissiewerk is maar een onderdeel van de AktieGroep. Hiernaast heb je nog verschillende activiteiten. De AktieGroep is gewoon de enige groepering van studenten die werkelijk wat doet op deze faculteit'.

En de OBAS? 'Als je naar de praktijk kijkt zie je dat de OBAS in principe vertegenwoordigd is in alle commissies. Maar daar hebben ze weinig tijd voor en dus komen ze nauwelijks. De meeste mensen bij de AGE kennen daarentegen grote betrokkenheid bij de verschillende commissies. Zij zijn dan ook goed geïnformeerd en bepalen een standpunt. Bij stemmingen zie je dan dat de OBAS alleen maar meestemt'.

Waarmee dan meteen de organisatiestructuur van de AGE aan de orde komt. Hoe peil je de meningen van de studenten? Hoe kom je achter wat leeft binnen de faculteit? 'Dat is heel moeilijk. Het afgelopen jaar zijn er helaas weinig studenten bij betrokken geraakt. Wij zijn dan ook wel van plan dit jaar meer jongere jaars er bij te betrekken, ze ook meer te informeren. Als AktieGroep ben je al met vrij veel mensen. Door de activiteiten die we organiseren kom je weer in contact met anderen. Zo blijf je toch redelijk op de hoogte van wat er leeft. We vinden wel dat mensen die echt geïnteresseerd zijn in het onderwijs ook duidelijk de mogelijkheid geboden moet worden hun mening te uiten. Dit proberen we door meer mensen via uitnodigingen te betrekken bij vergaderingen, symposia en andere activiteiten. En ze kunnen ook altijd naar Rick toe stappen'. (Rick le Roy is studentlid van het Dagelijks Bestuur van de faculteit. In de vorige Rostra stond een interview met hem. red.).

Ten slotte: Denken Ernst en Ineke door een jaar in de Raad te gaan zitten iets te kunnen veranderen? 'Op onderwijsnivo hier op de faculteit denken we wel enige invloed te kunnen hebben. Als je goede argumenten hebt, dan zullen de vakgroepen daar ook oor voor hebben. Want uiteindelijk is het onderwijs er voor de studenten. Als wij van te voren wisten dat wij toch niets kunnen veranderen zouden we niet in de Raad gaan zitten'.

JJ, JJS

OBAS

Loan Son

Loan Son staat nummer één op de faculteitslijst van de OBAS, de studentengroepering waarvoor ze de afgelopen maanden al meedraaide in de faculteitsraad.

Een persoonlijke introductie: 'Ik ben twintig jaar, joods, in Finland geboren en kind van gescheiden ouders.' Op het moment in de kandidaatsfase van haar studie. Alhoewel ze op school al het idee had economie te gaan studeren, wilde ze niet direkt van de schoolbanken naar de collegezalen overstappen; liever eerst een jaar rondkijken wat de wereld zoal te bieden heeft: 'Ik vind het essentieel dat je de tijd neemt om na te denken. Het is belangrijk dat je een goede keuze maakt die tenslotte bepalend is voor wat je de volgende veertig jaar gaat doen'.

Ze voelt zich aangesproken de belangen van studenten - goed onderwijs - te behartigen: 'Hoe kun je verwachten dat iemand van het wetenschappelijk of administratief personeel kan beoordelen of het onderwijs hier op de faculteit goed is? Wij zijn de enigen die dat onderwijs krijgen'. Betreurenswaardig noemt ze het, dat steeds minder studenten zich, zoals zij, betrokken voelen. De tijden zijn anders geweest: 'Ik merk, en echt ik vind dat verschrikkelijk moeilijk te accepteren, dat zo weinig mensen op het ogenblik interesse hebben. Kijk naar '68, en dat is iets dat ik wel hier wil zeggen, naar de hoogtijdagen van bijvoorbeeld de ASVA. Ik woon samen met Boudewijn Büch, die jullie waarschijnlijk wel kennen, en die was erbij in '68. Toen lag het Maagdenhuis plat, de universiteit ging gewoon dicht want er was een docent die een punt te weinig had gegeven. Moet je nou kijken, de hele zaak wordt opgeheven, 44 vestigingen van verschillende studierichtingen verdwijnen en wat is er: een lullige betoging (22-2-1983) uitgegaan van diezelfde ASVA, waarbij maar veertig mensen kwamen!

'De OBAS heeft nooit gepretendeerd de universiteit volledig te veranderen. Ons ledenbestand is vrij consistent, nu niet minder dan in onze topjaren. Wij komen met realistische voorstellen. We willen erbij zijn, zorgen dat de zaken die besloten worden niet de verkeerde dingen zijn voor de studenten. Dat zit achter onze slogan: Wij zijn de weg naar de toekomst.'

Overeenstemming met de AGE krijgen op deze punten is daarom heel belangrijk. 'Als Rick le Roy van mening is, (zoals hij te kennen gaf in de vorige Rostra), dat AGE en OBAS niet meer zo verschillen op onze faculteit, dan komt dat omdat de AGE meer naar ons is gekomen. Zij zijn degenen die zich hebben gematigd, wij zijn nog hetzelfde.' Overigens deelt Loan Rick's mening niet, de samenwerking is volgens haar nog niet ideaal: 'We hebben overleg maar nog geen gezamenlijke tactiek, het gebeurt nog niet allemaal open en dat zou juist goed zijn. Per slot van rekening vertegenwoordigen AGE en OBAS samen alle studenten hier!'

Er zijn dus principiële verschillen tussen OBAS en ASVA/AGE. Met een zekere gedrevenheid legt Loan ons uit hoe zij die ziet: 'Praatgroepen, praatgroepen en praatgroepen in de Universiteitsraad, waar notabene de zaak bestuurd moet worden, de zaak saboteren door moties te nemen tegen Amerika, hoe haal je het in je hoofd! Ik heb daar op zich niets op tegen, maar dan richt je maar een Anti-Amerika komitee op en dat kan best een afsplitsing zijn van een studentengroepering. Wij gaan niet in de faculteitsraad zitten met verhalen over wat er verkeerd gaat in Zuid-Afrika, dat kan niet, daar moet je besturen'.

Besturen, de juiste procedures kiezen voor de belangenbehartiging van de studenten, erbij zijn als er belangrijke dingen gaande zijn, Loan wil wel. Om dat te verwezenlijken is het belangrijk dat iedereen gaat stemmen en ze benadrukt nogmaals: 'Je bepaalt je eigen toekomst met je eigen opleiding en als je een slechte opleiding krijgt kun je net zo goed die vijf jaar thuis blijven, vind ik.'

JJ, JJS

Studiefinanciering

Het nut van financiële rekenkunde

Uiteindelijk is er een conceptschema voor een nieuw studiefinancieringsstelsel. Sinds het begin van de massale toeloop naar de universiteiten is er gemodderd met het studenteninkomen. Een grote afhankelijkheid van ouders met alle prettige en nare gevolgen van dien moet voorgoed tot het verleden behoren. Het huidige 'systeem' is niet perfect, zijn opvolger zal het nog minder zijn, maar er zitten goede kanten aan. Daarenboven is dit nog slechts een concept waaraan nog het een en ander kan veranderen.

Het concept zoals het op het moment op tafel ligt ziet er als volgt uit. Al naar gelang de studiebelasting en inkomen heeft men recht op een bedrag voor levensonderhoudsbudget weer afhankelijk gesteld van de leeftijd van de student. De opleidingen worden gesplitst in opleidingen met volledige, halve en geringe studiebelasting. In principe brengt elke studie aan een universiteit een volledige studiebelasting met zich mee, wat recht geeft op een heel pakket. Alleen wanneer de student zelf al verdient en dit gedurende zijn studie ook zal volhouden wordt slechts de helft van het levensonderhoudsbudget uitbetaald, of helemaal niets als je meer dan het voor jouw leeftijd geldende minimumloon verdient. Hierop bestaan weer allerlei uitzonderingen maar die zijn voor de meeste studenten niet relevant.

De bedragen van het levensonderhoudsbudget zijn uitgesplitst naar thuiswonend of uitwonend en lopen voor thuiswonend van f4.570 voor een 18-jarige tot f12.800 voor 23 jaar en ouder. Voor uitwonend is dit van f9.100 tot f12.800. Van deze bedragen is 80% beurs en 20% rentedragende lening. Daarnaast zal eventueel een reiskostenbudget verstrekt worden als je thuiswoont of meer dan twee zones of 7 kilometer met de trein moet reizen als je uitwonend bent. Ook dit bedrag moet worden terugbetaald; voor 50% als je uitwonend bent en voor 20% als je thuiswonend bent.

Het collegegeld zal verhoogd worden tot f4.000 voor het wetenschappelijk onderwijs. Dit bedrag, plus f1.250 voor boeken en leermiddelen, wordt geheel als rentedragende lening verstrekt met weer de nodige uitzondering.

Deze uitzondering, de schuldlimiteringsbijdrage genaamd, wordt gemaakt om de toegang tot het wetenschappelijk onderwijs voor iedereen mogelijk te maken en houden. De schuldlimiteringsbijdrage (SLB) houdt in dat een deel van de rentedragende schuld in beurs wordt omgezet. Deze SLB is maximaal 80% en heeft betrekking op het geheel als rentedragende lening verstrekte studie-kostenbudget.

De SLB geldt voor mensen waarvan de ouders, in de drie jaar voordat men ging studeren, minder verdienden dan 2,5 maal het belastbaar minimumloon. Onafhankelijkheid van ouders is mooi, maar je moet het niet te ver drijven, lijkt de filosofie hierachter. Aan de ene kant wel aan de andere kant niet.

De SLB werkt drempelverlagend voor mensen van minder kapitaalkrachtige ouders, maar direct ook drempelverhogend voor mensen die wel enigszins kapitaalkrachtige ouders hebben maar daar toch niet geldelijk van

kunnen profiteren. Het is nu eenmaal moeilijk om het iedereen naar zijn zin te maken.

De financiering.

Om het nieuwe plan te financieren moet een groot aantal bestaande wetten en regelingen worden veranderd. Als dit gebeurd is moet er een kader overblijven waarin het nieuwe stelsel past als een budgetair neutraal plan. Dit wordt dus koffiedik kijken.

Het is zo goed als onmogelijk om te bepalen wat op het moment door de overheid in totaal wordt uitgegeven aan studiefinanciering.

Aangezien het nog moeilijker is om te bepalen wat men daar later ooit nog van terug zal zien ligt het in de lijn der verwachting dat men geen enkel risico wil lopen. Dit kan een verklaring zijn voor het wel zeer hoge bedrag dat straks aan collegegeld zal worden gegeven.

Eenzijds legt dit de druk op om niet al te lichtzinnig over de keuze van een studie te denken. Anderzijds wordt dit bedrag grotendeel geleend en moet worden terugbetaald.

Rentedragend.

Zoals vermeld moet een deel van het totale budget rentedragend worden geleend. Hierbij kunnen zeer grote schulden ontstaan waarvan de hoogte afhankelijk is van het rentepercentage dat betaald moet worden, en voorts van het ouderlijk inkomen (SLB). Aangezien in de toelichting staat dat het met de studie beoogde doel werken is, moet dat deel wat de afgestudeerde op kan brengen worden terugbetaald. Om oneigenlijke effecten tegen te gaan moet de rente op het terug te betalen deel markt-conform zijn.

Studeren wordt dus een investeringsvraagstuk waarvoor een gedegen opleiding en een inzicht in renteberekeningen onmisbaar zijn. Of zoals Ir. Porsius (directeur dienst studiefinanciering in Groningen) zegt: een student moet kiezen tussen studeren of een huis kopen. Een vreemde keus waarvan de effecten tot maximaal achttien jaar na afstuderen voelbaar blijven. Bovendien een keus die zeer moeilijk te maken zal zijn als je vooruitzicht op werk niet geweldig is. Het blijft het een of het ander. Daarbij moet dan wel aangetekend worden dat bij een laag inkomen maar een klein deel van de schuld hoeft worden terugbetaald. Dit bovendien gedurende maximaal zestien (= achttien jaar). Maar bestedingsruimtevergroting werkt de maatregel nooit. Het profijtbeginsel wordt hier in al zijn hevigheid van stal gehaald, verpakt in een prachtig papertje.

Money, money en toegankelijkheid

Met de nieuwe regeling wordt het studeren er niet gemakkelijker op. Je moet al erg vroeg af gaan wegen wat voor jou de juiste beslissing is. Dit begint al op de middelbare school. Als je HAVO gaat doen en daarna een hogere beroepsopleiding blijft je totale schuld lager

Studentenmanifestatie Amstelveld 23 - 2 - '83

Ik ben wel benieuwd in hoeverre men ingecalculeerd heeft dat, zoals de zaken er nu voor staan, een vrij groot percentage mensen slechts deeltijdbanen zal hebben. Als twee mensen die gestudeerd hebben, beiden in deeltijd werken, en dit gedurende lange tijd blijven doen, dan kan de staat toch verwachten een vrij groot deel van de rentedragende schuld nooit terug te zien. Wat in elk geval wel is ingecalculeerd, is dat de aparte studentenvoorzieningen zoals studentensportfaciliteiten en mensa worden afgeschaft, dit om de student in de gewone maatschappij te integreren. Onze bijzondere status heeft dus ook zijn langste dagen gehad.

dan als je VWO gaat doen en daarna wetenschappelijk onderwijs.

Het stelsel is geheel op de individuele ont-plooiing geënt. Dit is een mooi gegeven maar aangezien dit tot mazen zoeken leidt wordt wel vermeld dat diegene waarmee je een economische eenheid vormt betrokken wordt bij de bepaling waar je recht op hebt en wat je moet terugbetalen. Door de schuld die je opbouwt bind je dus ook degene waarmee je samenleeft voor minimaal vijftien jaar en maximaal achttien jaar aan een maandelijks afbetalingsbedrag dat, zoals vermeld, afhankelijk is van wat er in de toekomst verdiend wordt.

U kunt wel gaan!

Een toekomst voor deze faculteit?

Zijn de heren Driehuis, Grift, Lambooy, Verburg en Van Wijk de beulen van deze faculteit, of spelen zij slechts advocaat van de duivel in het steekspel van de bezuinigingen? De FSC '82 (facultaire structuur commissie), in de wandelgangen 'krimpproject' genaamd, kwam onlangs uit met een lang gevreesd rapport: 'De toekomstige structuur van de Faculteit der Economische Wetenschappen'. Rostra beschouwt een slagveld waarop de doden blijven leven; het rapport is immers 'een eerste verkenning'.

Elk jaar stelt de faculteitsraad een Middellange Termijn Plan (MTP) vast waarin onder andere vier jaar vooruit wordt gekeken met betrekking tot de formatieverdeling; de hoeveelheid en spreiding van het personeel. De faculteitsraad (FR) is daarbij gebonden aan de randvoorwaarden zoals het College van Bestuur die formuleert, terwijl deze de minister op haar weg vindt.

Binnen deze structuur zag de FR zich in oktober genoodzaakt om op korte termijn drastische maatregelen te nemen waarvan de gevolgen nog niet geheel waren te overzien. Daarom riep zij, in voorbereiding van de besluitvorming, een commissie in het leven. Dit werd de Facultaire Structuurcommissie 1982 die moest gaan bedenken welke gevolgen de formatiekrimp, het verwachte gewijzigde rangenstelsel van het personeel (BUWP: Beleidsnota Universitair Wetenschappelijk Personeel) en de 'taakverdeling en concentratie' (TVC) voor de structuur van de faculteit kan hebben. Dit alles moest kunnen stroken met de tweefasen-structuur (TFS) en de voorwaardelijke onderzoeksfinanciering (VOF).

Met de structuur van de faculteit bedoelt men de indeling in vakgroepen en leerstoelen. Momenteel telt de faculteit tien vakgroepen, die samen een kleine dertig leerstoelen herbergen.

De formatiekrimp betekent dat er in 1986 7,1 formatieplaats minder zal moeten zijn dan momenteel. Dat wil zeggen dat er in '86 7,1 full-time banen voor wetenschappelijk personeel minder zullen zijn. Dergelijke kortingen vonden al eerder plaats. Veelal viel de krimp op te vangen door zogenaamd natuurlijk verloop: vrijwillig vertrek en pensioenering. Laatst trachtte de FR het leeuwendeel van de krimp op te vangen via beperking van de kandidaatsassistentplaatsen. Terecht werd zij door het College van Bestuur terug gefloten.

De wijziging van het rangenstelsel van het wetenschappelijk personeel, zoals de minister die voor ogen heeft, brengt gevolgen mee die niet door rekenkundige trucs en 'meevallers' zijn te compenseren. De BUWP stelt dat er een verhouding van hoogleraren ten opzichte van overig wetenschappelijk personeel moet zijn van 1 : 6. Bij ongewijzigd beleid zou die verhouding in deze faculteit in 1986 op 1 : 2,5 liggen. Het verschil tussen deze getalletjes verbergt in zich de noodzaak tot halvering van het aantal kroondocentplaatsen (leerstoelen) op deze faculteit.

Wat betreft TVC wordt er gesproken over acht ton bezuinigen voor deze faculteit en Econometrie samen. De FSC '82 vertaalt dit in 5% extra formatiekrimp voor deze faculteit.

Knutselen

De commissie opent haar rapport met een berekening van de formatieverdeling bij ongewijzigde structuur maar met in acht neming van de bezuinigingen voor 1986. Dit doet zij op een opvallende wijze. Voor 1986 bestond reeds een geprognostiseerde formatieverdeling, namelijk in het MTP 82 - 86. Dit MTP is op twee manieren karakteristiek.

Ten eerste ging het eenvoudigheidshalve voor 1986 uit van een ongewijzigd studieprogramma. Terwijl er na 1986 alleen nog maar doctoraal examens van de oude - huidige - stijl worden afgenomen (tot 1989).

Daarnaast sloot het MTP aan op de geschiedenis van de facultaire verdelingsmodellen door eerst via een uitgebreid normenstelsel de 'onderwijsbelasting' te bepalen en vervolgens het procentuele aandeel van een vakgroep in de onderwijsbelasting gelijk te stellen aan het procentuele aandeel van de vakgroep in de formatie. De structuurcommissie hanteert een andere methode om zich 1986 voor de geest te halen. Ten eerste gaat ze uit van een studieprogramma volgens de TFS. Omdat het TFS-programma nog niet geheel is ingevoerd en men niet de beschikking heeft over relevante historische gegevens betreffende studenten-instroom en werkelijk docentbelasting, heeft de commissie de gevolgen van de TFS voor de formatieverdeling geschat. Op de details van deze procedure zal ik hier niet ingaan.

Ten tweede breekt de commissie met het gebruikelijke verdelingsmodel en werpt zich midden in een nog niet beëindigde discussie over het al dan niet aanpassen van het verdelingsmodel aan de VOF. Het was gebruikelijk om de zgn. onderzoeksruimte van een vakgroep (dat is de tijd die een vakgroep gedurende een periode aan onderzoek kan besteden) via een opslag over de onderwijsbelasting te berekenen.

Het onderzoek kan op drie manieren worden gefinancierd; direct door de minister via de zgn. 'eerste geldstroom', indirect door de minister via door de stichting Zuiver Wetenschappelijk Onderzoek (ZWO) gehonoreerde aanvragen voor de zgn. 'tweede geldstroom' en door het bedrijfsleven en andere delen van de overheid via de zgn. 'derde geldstroom'. De derde geldstroom is de voedingsbron van de Stichting voor Economisch Onderzoek (SEO) die bij tijd en wijle ook wetenschappers van deze faculteit in haar activiteiten betreft. De tweede geldstroom is voor deze faculteit 'een betrekkelijk irrelevante financieringsbron voor het onderzoek. In het verleden zijn veelvuldig aanvragen ingediend, die niet zijn gehonoreerd. Bij de vak-

groepen bestaat weinig behoefte om in de toekomst nieuwe pogingen te ondernemen het tweede geldstroom onderzoek te vergroten, gezien de teleurstellende ervaringen in het verleden' (citaat uit het facultair onderzoeksplan). De eerste geldstroom vloede altijd eenvoudig de faculteit binnen ter dekking van de onderzoeksruimte. Elk jaar stuurde de Commissie voor de Wetenschapsbeoefening (CWB) een mooi wetenschappelijk verslag naar de minister met de beste wensen en dat was dat, ongeveer.

Nu heeft de minister voor de eerste geldstroom het stelsel van voorwaardelijke financiering opgezet. Dit houdt in dat de faculteiten voor een deel van het totale onderzoek plannen moeten indienen ter voorwaardelijke financiering. Deze plannen worden extern voor het ministerie beoordeeld. Vervolgens maken de ambtenaren van O & W een aantal sommetjes op grond waarvan de minister beslist welke programma's worden geaccepteerd voor VOF. De truuk bij VOF is dat er lopende het onderzoek niet bezuinigd kan worden op de formatieplaatsen die aan het VOF-onderzoek zijn verbonden maar, wanneer het project faalt - in de ogen van de externe beoordeler - dan kan de faculteit in één klap de betrokken formatieruimte kwijtraken. Russische roulette dus.

Om de draad van het verhaal weer op te pakken; binnen de faculteit gaan er stemmen op om de formatieplaatsen die aan VOF verbonden zijn buiten de verdeling op grond van onderwijsbelasting te houden. Vooral de reeds genoemde CWB is hier een fel voorstander van. De structuurcommissie schaarst zich ook in dat kamp en ontwierp een gedifferentieerd model voor formatieverdeling waarbij zij onderwijsbelasting en onderzoeksbelasting loskoppelt.

Voor de kwaliteit van het onderzoek zou een dergelijke ontkoppeling gunstig kunnen zijn, de ontkoppeling draagt als bezwaar in zich het gevaar dat onderwijs ondergeschoven en verwaarloosd raakt.

De laatste professoren zoeken een veilig heenkomen

De onderwijsbelasting op haar beurt wordt eveneens door de commissie van enig knutselwerk voorzien. Voorheen werd deze belasting gerekend via een 'uren-model'. De structuurcommissie maakt, in navolging van een FR-stuk, gebruik van een 'studie-punten-model'. Deze methode heeft als voordeel dat de relatieve zwaarte van vakken in de formatie tot uiting komt. In de TFS heeft de doctoraalstudent een aantal vrije studiepunten waarmee hij/zij van een 'zes punten vak' een 'zeven punten vak' kan maken. Het klinkt uiterst triviaal maar voor een docent maakt dit veel uit. Gebruikmakend van een model op basis van te halen/gehaalde studiepunten valt dit te ondervangen.

Nadeel is wederom dat het gevaar bestaat dat onderwijs wordt verwaarloosd; de mate van intensiteit van het onderwijs heeft immers geen formatieve consequenties meer. Hoewel de structuurcommissie zich bewust zal zijn dat ze zich met dit deel van haar rapport midden in een discussie werpt, kan ik me niet aan de indruk onttrekken dat zij een beslissing in de richting van de in dit deel van haar rapport beschreven methode tracht te forceren.

Faculteit der Sociale Wetenschappen?

Het tweede en kleinste deel van het rapport gaat werkelijk in op de structuurveranderingen. De commissie gaat daarin uit van 15 kroondocentplaatsen; zo goed als de helft van wat er nu is. De vraag die vervolgens rijst is: Welke kroondocenten? De commissie maakt daartoe gebruik van een tabel die door een uiterst merkwaardige verschrijving getiteld is: 'samenvattende prioriteitentabel van de in het takenpakket van de FSW opgenomen vakgebieden'. Nu heeft deze faculteit als roepnaam FEW, en ik ben uiterst benieuwd welke duistere psychologische motieven deze verschrijving veroorzaakten.

De prioriteitentabel bestaat uit vier delen. In het eerste deel staat de geplande onderwijsbijdrage? Hierbij kunnen de vakken een cijfer van 1 tot 5 verkrijgen. Dit cijfer correspondeert met de 'geschatte onderwijsvraag in docenturen'.

In het tweede deel staat de geplande onderzoeksbijdrage. Deze telt drie prioriteitenklassen, afhankelijk van het aantal jaren die aan het onderzoek verbonden zijn. Dit is dan weer gebaseerd op een CWB-nota.

Het derde deel bevat een inventarisatie omtrent de vraag of een vakgebied elders binnen de UvA wordt aangeboden, terwijl het vierde deel dit voor elders buiten de UvA nagaat. Opvallend bij deze twee delen is de ontstellende vaagheid. Nergens staat gemotiveerd waarom de commissie een 'ja' dan wel een 'nee' heeft ingevuld. Uiterst subjectieve beoordeling kan daarvan een oorzaak zijn. Zo valt op dat Economische Sociologie verondersteld wordt bij Sociologie bestaan, dat Methodologie op de Centrale Interfaculteit kan worden gevolgd, terwijl Bedrijfsorganisatie en Arbeidsverhoudingen een landelijk unieke positie wordt toegedicht. Er valt echter een sluitend verhaal te houden die Economische Sociologie en Methodologie tot landelijk uniek verheft, terwijl Verburg's

De commissie komt op de volgende structuur van de faculteit:

Vakgroep 1: Algemene Economie

- micro economie
- macro economie
- economische orde, incl. ECGV
- internationale economie
- openbare financiën en welvaartstheorie

Vakgroep 2: Meso Economie

- regionale economie
- sector economie/externe economie
- bouwconomie (0,4)
- emancipatievraagstukken (0,5)

Vakgroep 3: Bedrijfseconomie

- financiering en jaarverslaglegging
- bedrijfscalculatie en -planning en waarderingsgrondslagen
- bedrijfsorganisatie en arbeidsverhoudingen
- marktonderzoek en -beleid (0,5)

Vakgroep 4: Bestuurlijke Informatica en Accountancy

- bestuurlijke informatica
- administratieve organisatie (0,5)
- controle leer (0,5)

Vakgroep 5: Wiskunde en Statistiek

- wiskunde en statistiek

Vakgroep 6: Toegepast Economisch Onderzoek

- toegepast economisch onderzoek (0,5)

De liggende streepjes stellen de leerstoelen voor, terwijl het getal tussen haakjes aangeeft hoe groot de formatieruimte van de kroondocent is, indien deze niet 1 (40 uur per week) is.

Bedrijfsorganisatie en Arbeidsverhoudingen over Sociologie en Psychologie wordt opgedeeld. Het behoeft geen betoog dat er dan wel eens een ander soort 'vak' ontstaat. Daarnaast valt over deze laatste twee delen op te merken dat de inventarisatie geacht kan worden op grond van huidig aanbod te zijn gemaakt, terwijl elders binnen en buiten de UvA ook bezuinigd moet worden en men misschien daar exact hetzelfde vak opheft op basis van de overweging dat die in het pakket van de FEW zit. Daarom is overleg met andere faculteiten, de VU in het bijzonder, gewenst.

Over het voorstel (zie kader) valt veel te zeggen. Laat ik beginnen met de lullige opmerking dat de docentleden van de commissie keurig onder dak zijn gebracht; Verburg tot zijn pensioen in vakgroep 3, Lambooy waarschijnlijk zelfs voorzitter van vakgroep 2 en Driehuis komt er zelfs met een eigen vakgroep van af.

Vervolgens wat meer substantiële opmerkingen. De vakgroep Toegepast Economisch Onderzoek is nieuw. Zij heeft alles te maken met de tweede fase onderzoekopleiding en de eventuele verdergaande integratie van de

SEO en de faculteit. Nu heeft de faculteit drie tweede fase opleidingen aangevraagd: onderzoekopleiding, accountantsopleiding en lerarenopleiding. Voor de lerarenopleiding blijkt in het voorstel van de commissie meteen al geen plaats, waardoor ze vooruitloopt op de eventuele beslissing van de minister om de lerarenopleiding op de Nieuwe Leraren Opleiding (NLO) te concentreren (zie ROSTRA 101).

Strikt gesproken kan de lerarenopleiding het ook met een 'hoofddocent' redden, maar de onevenwichtige benadering van de drie tweede-fase opleidingen blijft opvallend.

Daarnaast valt op dat de commissie heeft gekozen voor een afslankingsvoorstel dat sterk geënt is op informele zwaartepunten: de goede onderzoekers die door de VOF worden beschermd mogen blijven, de anderen kunnen gaan. Deze opstelling lijkt t.o.v. VOF wel rationeel maar wanneer je de toekomstige structuur van de faculteit gaat bepalen op grond van de huidige 'best en brightest' haal je wel een hoop risico's op je hals; Driehuis minister, Lambooy naar Amerika en De Jong een hartaanval. Meteen raak je door persoonlijke omstandigheden met een bres in je structuur opgezadeld. Het is misschien beter om een structuur op te stellen op grond van formele zwaartepunten. Zo zou de FEW-Amsterdam, omdat Amsterdam steeds meer het financiële centrum van Nederland aan het worden is, zich op dit aspect van de economie kunnen toeleggen. Net zo goed als de Rijksuniversiteit Limburg naar economische faculteit op de sociale zekerheid gaat richten, de economische faculteit van de Rijksuniversiteit Groningen zich profileert op het arbeidsmarkt studiegebied, Nijmegen plannen heeft om een economische faculteit op te richten met de non-profit sector als studiegebied en er in Leiden een buitenlandse universiteit komt die bepaalde takken van de bedrijfseconomie als specialisatie kiest.

De discussie rond het rapport zou zich naar mijn smaak dan ook op deze twee punten moeten richten; welke factoren betrek je in de formatieverdeling gegeven een faculteitsstructuur, en welke zwaartepunten neem je in acht bij het opstellen van een toekomstige faculteitsstructuur.

De commissie stelt voor om het rapport ter commentaar aan de vakgroepen voor te leggen. Mijns inziens zal dit voornamelijk een doorschuifspel worden met als toetsteen het ene uiterst nare aspect van de operatie: ontslag van personeel (hetgeen voorlopig nog 'structurele maatregelen' heet).

De vakgroep Recht en de vakgroep Economische Geschiedenis zullen zich niet in het rapport kunnen vinden, de vakgroep Wiskunde en Statistiek kan vreugdedansje maken en de grote vakgroepen als Micro, Macro en Bedrijfs zullen de wonden aflikken en zuur commentaar leveren. Zo bereidt men zich dan voor op een strijd waarin de sterksten en de beste praters zullen winnen. Iets wat volgens mij noch het onderzoek, noch het onderwijs en laat staan de werksfeer van personeel en studenten ten goede kan komen. Dan help je de faculteit om zeep.

MM

Op haar vergadering van 21 februari ging de raad niet inhoudelijk op het rapport in. De vakgroepen, studentenfracties en TAS-commissie kregen het verzoek hun visie op een faculteit met 15 leerstoelen op papier te zetten, waarbij dit rapport als 'voorbeeld' geldt.

C&L zoekt een assistent-accountant die er met kop en schouders bovenuit steekt.

Wie als assistent-accountant bij Coopers & Lybrand Nederland in dienst treedt, krijgt al spoedig vrij veel verantwoordelijkheid. Groei in hoog tempo is ook het kenmerk van C&L's promotiebeleid.

een 5-jarige cyclus van cursussen, waardoor u de internationale controle-techniek toegespitst op het geautomatiseerde bedrijfsgebeuren van nu leert kennen. De postdoctorale accountancystudie wordt door C&L van

Het betekent wél, dat C&L hoge eisen stelt, moet stellen aan kandidaten voor deze functie. Een C&L assistent-accountant is zelfstandig en representatief. 'n Sterke, zelfbewuste persoonlijkheid, die de ambitie en de potentie bezit in een jaar of vijf een functie op niveau te bereiken. Zonder op-de-tenen-loperij.

groot belang geacht en u kunt daarom rekenen op stimulerende faciliteiten, zowel financieel als op 't punt van verlof.

Wilt u er meer over weten? Vraagt u dan de C&L cassetteband met bijbehorende documentatie. Bel 010-130680. 'n Sollicitatie kunt u richten aan Drs. C.G. van Luijk.

Is dat een profiel, waarin u zich herkent? En studeert u binnenkort af als bedrijfs-econoom?

Westblaak 100,
3012 KM Rotterdam,

Dan vindt u bij C&L een uitzonderlijk gunstig klimaat voor vaktechnische ontwikkeling.

Leidseplein 29,
1017 PS Amsterdam,

U doet internationale controle-ervaring op en werkt voor zowel kleinere als multinationale bedrijven. Niet minder belangrijk voor uw ont-plooiing is C&L's interne opleidingsprogramma:

Oude Stadsgracht 1,
5611 DD Eindhoven.

Een lichtzinnige studiekeus is uit den boze. Of je moet toevallig geboren zijn bij mensen die niet op een paar centen hoeven te kijken en jou met een gul gebaar genoeg meegeven om een onbezorgde studietijd te hebben. Deze laatsten zijn zeer schaars, $\pm 3\%$ van de studenten. Geen groep om echt rekening mee te houden, dus.

Gevolg is, dat je toch wel zeer goed moet overwegen of je nog moet gaan studeren. Dit kan nauwelijks de bedoeling van het plan zijn. Dat is het dan ook niet want het plan wordt beoogd de toegankelijkheid tot het hoger onderwijs te vergroten, hetgeen geconcludeerd kan worden uit het feit dat men ook mensen in de WAO, bijstand e.d. de mogelijkheid wil geven om te gaan studeren met behoud van uitkering. Voorts staat in de toelichting op het wetsontwerp dat kennis in de toekomst de belangrijkste bron van bestaan zal zijn. Nauwelijks uitspraken die duiden op een openlijk tegengaan van de toegankelijkheid van het hoger onderwijs.

Gaten.

Wat gebeurt er nou als je een volledige studie volgt maar toch genoeg tijd overhoudt om een paar dagen per week te werken? Je valt dan onmiddellijk buiten de kring van niet-werkenden, maar je behoort ook niet tot de half-werkenden. Je kunt je dus in je vrije tijd helemaal geen bijwerk meer veroorloven. De andere mogelijkheid is dat je juist je schuld zo laag mogelijk kunt houden door bij te gaan werken, afhankelijk van de interpre-

tatie van de regeling zoals die nu in conceptvorm klaarligt.

Een ander punt is de thuiswonende die zijn ouders geen kostgeld hoeft af te dragen. Dit levert de mogelijkheid om van je levensonderhoudsbudget je studiekosten te betalen en zelf, afhankelijk van je leeftijd, nog een flink zakgeld over te houden. Gevolg, je houdt je schuld bij de overheid zo klein mogelijk.

De hele regeling kent veel haken en ogen, hoe beter je het allemaal leest hoe vreemder het overkomt.

De kritieken.

Op het plan is door de studentenvakbonden nogal wat kritiek geuit. De kritieken hebben betrekking op de differentiatie naar leeftijd en de hoogte van de studiekosten en voorts op het profijtbeginsel waarvan wordt uitgegaan.

'Zoals altijd wordt ook hier weer niet duidelijk waarom een student van 23 jaar meer geld nodig heeft om in het levensonderhoud te voorzien dan een 18-jarige. Vooral als beide eerstejaars zijn, is dat toch een vreemde ongelijkheid. Het feit dat voor wetenschappelijk onderwijs straks waarschijnlijk f4.000 per jaar betaald moet worden is voor de studentenvakbonden een vaag bedrag waarvan het nut niet geheel duidelijk is. Afgezien daarvan is het veel te hoog. Onderwijs zou gratis moeten zijn.' Aldus de studentenvakbonden.

Ook een aantal studentendecanen heeft al gereageerd op het plan. Niet onverdeeld po-

sitief, maar dat was ook nauwelijks te verwachten. Als je zelf nog mee wilt praten: OP 26 en 27 maart wordt in Nijmegen een landelijk congres gehouden over studiefinanciering. Inlichtingen bij de ASVA.

Conclusie.

Waren het vroeger je ouders die je voor een aantal jaren van hun goedgeefsheid afhankelijk maakten, in de toekomst zit je voor minstens vijftien jaar vast aan de overheid als schuldeiser, die ongetwijfeld grote billijkheid zal betrachten. Maar als ik het voor het kiezen had zou ik het wel weten. Nu loop je met een rotgevoel als je een verkeerde studie kiest, straks breidt dat rotgevoel zich ook nog vijftien jaar lang naar je portemonnee uit. Misschien een erg materialistische kijk op de zaak maar voor veel mensen niet geheel onbelangrijk.

Als het geheel nog niet helemaal duidelijk is: het is slechts een concept, dat nooit tot een ideaal plan zal uitgroeien.

Het ideaal blijft natuurlijk een studieloon waar geen rentedragende leningen voor hoeven te worden afgesloten. Toen dat alles nog realiseerbaar was heeft men het niet ingevoerd. Nu het niet meer kan hoeven we het niet af te staan, een geruststellende gedachte.

H.P.K.

'Congresstukken' voor 26 en 27 maart verkrijgbaar bij de ASVA, Grimborgwal 10, gebouw 3.

Beiaard in steno

De minister is een intrigant. Dat is wel de zwakste conclusie die uit de heisa rond het concept-beleidsnota Beiaard mag worden gemaakt.

Ten eerste kreeg de verzamelde nederlandse pers eerder het rapport in handen dan de betrokkenen. Sterker; het College van Bestuur van de UvA stuurde de faculteitsbesturen een kopie van het rapport dat het CvB op de persconferentie rond Beiaard had weten te bemachtigen (zie brief 357541).

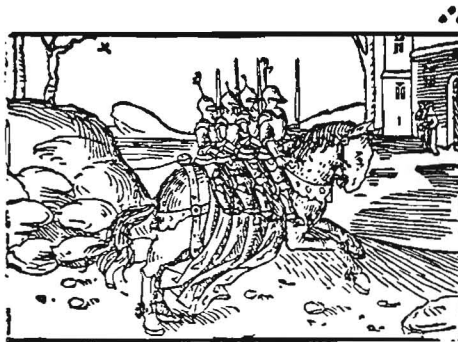
Ten tweede gaat het rapport Beiaard dwars door de voorbereidingen en uitwerkingen van de Twee Fasen Structuur.

Gezellen

De huidige kandidaats- en studentassistenten zullen verdwijnen. Voor afgestudeerden bestaat er echter de mogelijkheid om 'assistent in opleiding' (in de kranten als Gezel aangeduid) te worden. De aan te stellen afgestudeerden ontvangen hun verdere opleiding door het helpen verrichten van onderwijs- en onderzoektaken. Doordat hun beloningsniveau aan het opleidingskarakter van hun aanstelling wordt aangepast, en doordat zij enige taken vervullen die thans door andere personeelscategorieën worden verricht, zal het mogelijk zijn, het verlies aan arbeidsplaatsen dat wordt voorzien om te zetten in een mogelijk aanzienlijke winst. Op deze wijze wordt

tevens indirect een bijdrage geleverd aan de oplossing van het probleem van de 'verloren generatie', want jonge afgestudeerden krijgen hierdoor betere kansen op werk en op verbetering van hun opleiding.

Volgens de notitie zullen er 8000 assistenten worden aangesteld. 'Aannemende dat de aangestelden aanvankelijk voor 50%, later voor 85% reëel productief zullen zijn, zou hun aanvangssalaris ongeveer f 1.500,- per maand kunnen bedragen; in het vierde jaar ongeveer f 3.000,- per maand.'

Lerarenopleiding

De minster lijkt eindelijk de knoop rond de lerarenopleiding te hebben doorgemaakt door onomwonden te kiezen voor een eerste graads opleiding aan de Nieuwe Leraren Opleidingen (N.L.O.'s; d'Witte Leli). De uni-

versiteiten hebben in deze dan niets meer in de pap te brokkelen Wél dient er een intensieve samenwerking te zijn tussen de universiteit en de N.L.O. met betrekking tot deze opleiding.

Kroondocenten

In de Beleidsnota Universitair Wetenschappelijk Personeel (BUWP), werd een drastische beperking van het wetenschappelijk personeel ontvouwd, voornamelijk door de koppeling van een gegeven aantal wetenschappelijk medewerkers per hoogleraar (zie; U Kunt Wel Gaan!).

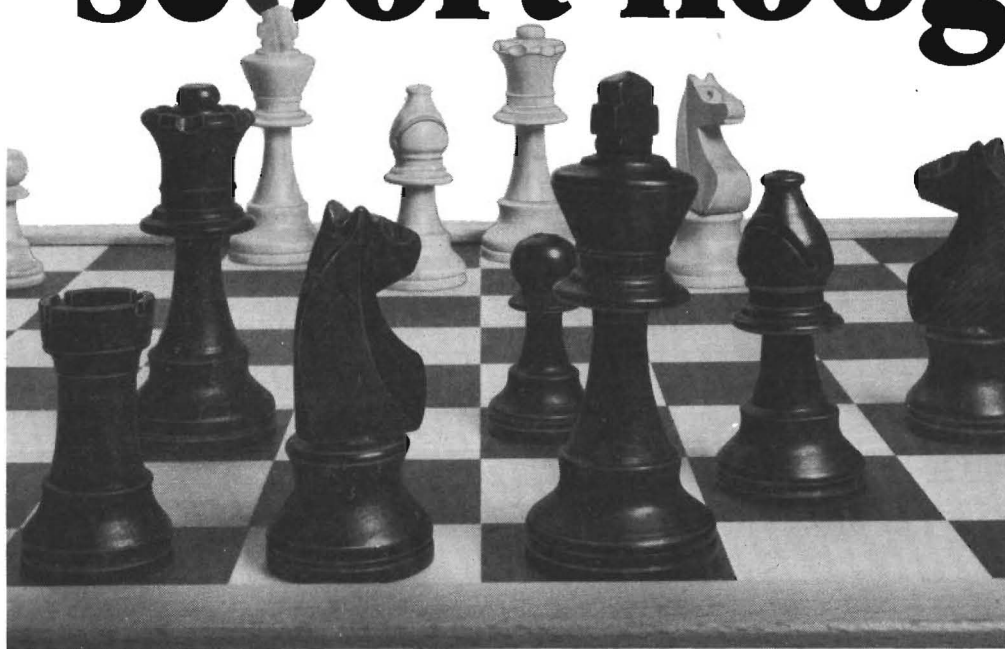
Op deze faculteit worden al allerlei krimpplannen verzonnen.

De minister laat echter alvast het volgende weten. Bij ongewijzigd beleid zou de in de Kernnota oorspronkelijk voorziene omvang pas na het jaar 2000 worden bereikt. Taakverdeling en concentratie, alsmede de verlaging van de pensioenplichtige leeftijd van hoogleraren, zullen dit proces kunnen versnellen. Het is echter bepaald niet uitgesloten dat versnelde en mogelijke sterkere beperking van de kroondocentformatie moet worden nagestreefd met behulp van strikte voorwaarden voor de vervulling van vacatures.'

Met andere woorden; iedereen blijft zitten tot z'n vijfenzestigste en briljante nieuwe onderzoekers die zoeken naar een baan in het buitenland.

MM

Goede spelbeheersing scoort hoog

Geen spel of het verlangt bepaalde vaardigheden en kwaliteiten. Strategisch inzicht en een vooruitziende blik bij het schaakspel. Slagvaardig kunnen beslissen in zaken bij Monopoly. Deskundig afwegen van diverse mogelijkheden bij Electro. Veerkrachtig terugkomen na een tegenslag bij Mens-erger-je-niet. Bundel deze spelen, en het dagelijkse werk in commerciële functies bij de Koninklijke/Shell Groep is omschreven. Werken met de wereld als speelbord en de energievoorziening als inzet. **Spil in het oliespel.** Werken in de commerciële functies is met recht midden in het totale in- en verkoopgebeuren op de wereldoliemarkt staan. Zorgen voor een ongestoorde en verantwoorde energielevering naar de eindgebruikers. Beslissingen nemen over de commerciële haalbaarheid van nieuwe exploitaties of nieuwe energiebronnen.

Werken in steeds nieuwe situaties. De veranderingen in de energiewereld voltrekken zich snel. Daarom is slagvaardig en alert reageren nodig. En de goede oplossing kiezen binnen het complexe oliegebeuren is een

noodzaak voor zakelijk succes. Hiervoor moet men van alle oliemarkten thuis zijn, wat soms letterlijk tot in de uithoeken van de wereld voert.

Uitdaging die spelbeheersing vraagt. Werk met zoveel uitdaging in zich verlangt een team van eerste klas spelers. Alert, slagvaardig en intelligent. Werk waarvoor wij jonge academici zoeken van economische of juridische faculteiten, maar ook uit technische en andere disciplines. Mannen en vrouwen met de juiste spelkwaliteiten die goed voorbereid op weg gaan naar een uitstekende job met alle carrièrekansen.

Bezit u die spelkwaliteiten? Ziet u in uzelf de commerciële "speler" die we hier geschetst hebben? Dan willen we graag met u praten. De eerste zet daartoe is eenvoudig. Voor verdere informatie, voor toezending van de brochure "Uw toekomst bij Shell" en voor het aanvragen van een sollicitatieformulier kunt u schrijven aan Shell Internationale Petroleum Maatschappij B.V., t.a.v. Mw. H.L. Dijkhuizen, afd. PNEH, Postbus 162, 2501 AN Den Haag. U kunt ook bellen: tel. 070-772226.

**Shell Internationale Petroleum
Maatschappij BV**

Carel van Bylandtlaan 30, Den Haag.

**Shell, steeds
een zet vóór!**

Raadsels

De fakultetsraad van 21 februari 1983
(de 132ste)

Instream eerste jaars

Mensen die volgend jaar economie willen gaan studeren aan de VU lopen de kans daar niet geplaatst te worden. De VU heeft kenbaar gemaakt de maximale opname capaciteit voor eerstejaars economiestudenten bereikt te hebben.

Aan alle economiefakulteiten is daarom gevraagd vast te stellen hoeveel eerstejaarsstudenten zij het volgend jaar herbergen kunnen. Op basis van deze cijfers zal een landelijke plaatsingscommissie bepalen waar het VU-overschot geplaatst dient te worden. De raad stelde de maximale eerstejaarsinstroom vast op 550 studenten (400 dag- en 150 avondstudenten). De kans is nu groot dat er de komende jaren meer eerstejaars door het Maupoleum zullen dwalen dan voorheen. Dit heeft weer gunstige gevolgen voor het aantal formatieplaatsen. Voorlopig zullen, als alles doorgaat, minder bezuinigingen op onze faculteit mogen worden losgelaten. En dat is heel aardig in tijden van crisis.

Rapport Fakultaire Structuurcommissie 1982

Elders in dit nummer wordt een artikel aan de inhoud van dit rapport gewijd. Ik zal hieronder alleen de behandeling ervan in de raad weergeven.

Nu het intussen alom gevreesde structuurrapport af was, draaide het in de raad vooral om de vraag hoe verder te gaan. Men was het er al snel over eens dat allereerst alle vakgroepen en studentenfrakties schriftelijk te laten reageren, hetzij in de vorm van commentaar, hetzij met een geheel nieuw voorstel. Het probleem was vervolgens op welke manier de commissie, die de reacties zou gaan bundelen tot een rapport, samengesteld moest worden. Kies je voor een breed samengestelde commissie dan kies je tegelijkertijd voor een langzame manier van werken. Het voordeel is wèl dat het uiteindelijke rapport een breed draagvlak vindt binnen de faculteit. Uiteindelijk werd aan snel werken de voorkeur gegeven en voor een relatief kleine commissie (7 mensen) gekozen. De argumenten hiervoor waren de volgende:

zolang de toekomstige krooncenten - structuur nog niet vaststaat worden vakatures voor hoogleraren niet vrijgegeven.

Dus haast is geboden.

wanneer het rapport (eigenlijk een concept reorganisatie-voorstel) af is, zijn er nog vier mogelijkheden voor betrokkenen om te reageren.

Voorwaardelijke financiering

De vakgroepen hadden zes onderzoeksprogramma's opgesteld voor de voorwaardelijke financiering. Omdat elders in deze Rostra en in de vorige raadsels staat wat VOF inhoudt zal ik er hier niet verder over uitwijden. Een programma kent een centraal thema. Vervolgens is het programma opgedeeld in projecten. Zo is het gelukt om verschillende Okgroepen en disciplines aan hetzelfde programma te laten deelnemen. Oorspronkelijk had de raad aan de commissie voor wetenschapsbeoefening (CWB) gevraagd met een prioriteitenlijst te komen om aan te geven in welke kwaliteitsvolgorde de programma's kunnen worden opgesteld. Deze rangorde had de raad nodig in verband met de 'beschermingsuitspraak': de uitspraak welk gedeelte van de totale onderzoeksruimte die in de voorwaardelijke financiering hoort, in deze ronde moet worden ingediend. De CWB durfde deze prioriteitenlijst niet te maken omdat in de CWB vertegenwoordigers van alle vakgroepen zitten en geen ander durft af te kraken. Hoe dan ook, de raad kon geen kwalitatieve selectie maken en moest andere criteria opstellen om de ingediende programma's te toetsen.

Er waren een aantal criteria voorhanden. Zo was het opvallend dat sommige vakgroepen (met name Mikro en ISMOG) veel meer onderzoekstijd in de programma's hadden zitten dan dat ze voor VOF beschikbaar hebben. Ook waren veel beneden-de-norm auteurs ingeschakeld bij de programma's.

De minister gaat de programma's beoordelen alvorens het onderzoek wel of niet toe te staan. Een van zijn criteria zal ongetwijfeld de lijst van verschenen publikaties van de deelnemende onderzoeks zijn. Een beneden-de-norm auteur in je programma zwakt de kans tot toestemming van de ministers af. De raad heeft dit laatste criterium gebruikt en heeft uit de programma's deze 'auteurs' geschrapt. Dit betekent niet dat deze mensen niet mogen meedoen, maar dat zij niet worden ingediend voor de VOF en hun formatieruimte ook niet hiervan afhankelijk is. Na het schrappen bleek dat de totale inge-

diende onderzoeksruimte net iets beneden de totale onderzoeksruimte zit die op den duur geheel in de VOF moet komen. Dit houdt in dat de raad impliciet een beschermingsuitspraak van $\pm 95\%$ deed, hetgeen betekent dat wanneer de minister alle zes programma's goed keurt, er niet bezuinigd mag worden op de formatieruimte die aan de programma's vast zit. Tevens houdt de goedkeuring van de minister in dat er voorlopig geen programma's van andere mensen in de volgende rondes kunnen worden ingediend. De kans dat de minister alle zes goedkeurt is uiterst klein.

Instellen skriptieprijs

Een aantal relaties van een overleden afgestudeerde aan onze faculteit wil een fonds stichten. Dit fonds is bedoeld om een jaarlijkse prijs (ca f 5000,-) toe te kennen aan (bijvoorbeeld) de student die de beste doktoraalskriptie heeft vervaardigd. De stichters van het fonds wilden weten of de raad een dergelijk plan waarderen kon. Uiteraard ging de raad akkoord, zodat in het vervolg de mogelijkheid bestaat dat één economisch intellectueel 'n aardig feestje mag bouwen.

Verkiezingen

Aangezien de Raadsels een objectieve(?) weergave dienen te zijn van gebeurtenissen hier op de faculteit zal ik geen stemadvies geven.

Ik zal in dit stuk dan ook niet schrijven dat de OBAS aan onze faculteit slechts vertegenwoordigd is door twee mensen. Ook niet dat ze daardoor niet in staat zijn de raden en commissies behoorlijk te bemensen.

Ik zal hier ook niet schrijven dat de Aktiegroep Economen (AGE) dit wel kan, waardoor de AGE in staat is zelf een actief beleid te voeren in plaats van slechts te reageren. Nee, dat alles zal ik niet schrijven.

Rick le Roy

Gezien de inhoud van deze Raadsels wil de redactie de lezers er op attenderen dat deze rubriek volledig onder verantwoordelijkheid valt van de auteur Rick le Roy.

rectificatie

In het vorige nummer werd in het interview met Rick le Roy beweerd dat hij in het bestuur van de OBAS zou zitten. Er had uiteraard moeten staan dat Rick in het (faculteits)bestuur zit ook voor de OBAS.

De verkiezingen in de vorm van een schriftelijke stemming vinden plaats tussen 1 en 21 april. De daarvoor bestemde stembiljetten worden aan de stemgerechtigden toegestuurd.

Drukkerij Kaal bv

Wij hebben veel ervaring met wetenschappelijk drukwerk en kunnen snel en goed proefschriften drukken tegen uitgekende prijzen. Ook andere soorten boekwerken, folders, affiches en tijdschriften zijn een kolfje naar onze hand.

Prijsvoorbeeld paperback: 14.7 x 21 cm:

80 pag.

250 ex f 1399.-
500 ex f 1672.-

160 pag.

f 2350.-
f 2764.-

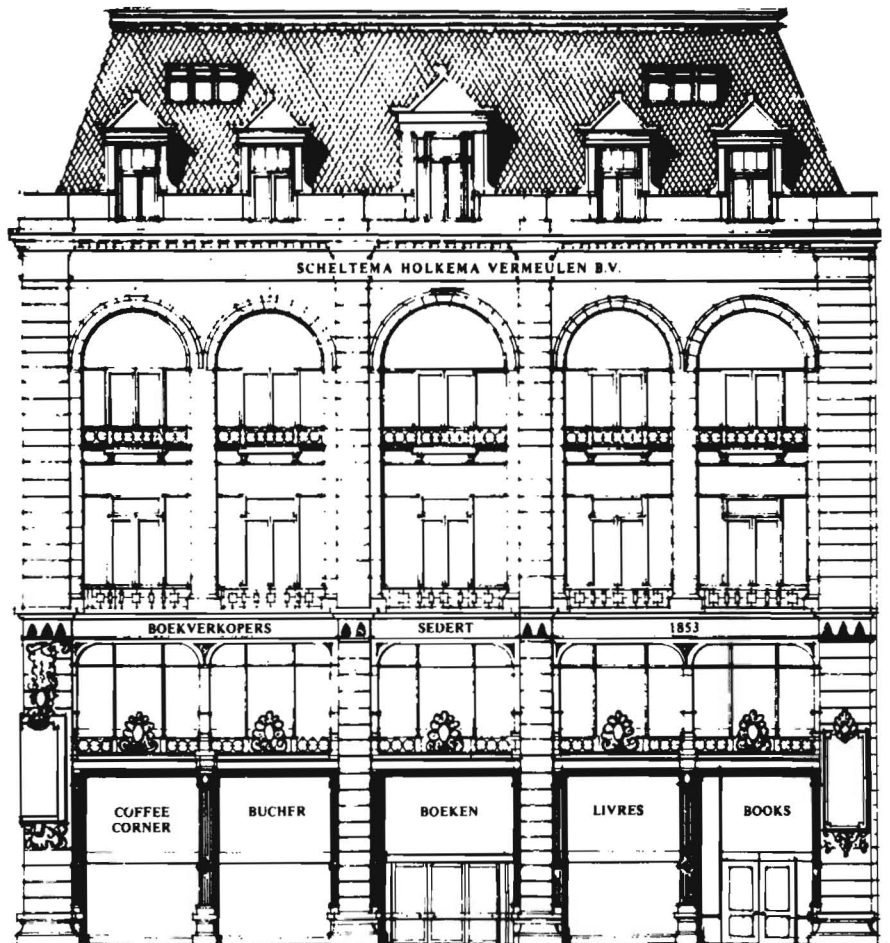
De prijzen zijn excl. 4% BTW; **Inclusief:** modellen verkleinen tot A5 / Teksten voor omslag, titelpagina en hoofdstuktitels gezet in een door u te kiezen lettertype / Uitnodiging en event. stellingen. Omslag 170 grs carton, binnenwerk 80 grs houtvrij papier.

Drukkerij Kaal bv, Nwe Herengracht 61 (bij de Dokwerker), Amsterdam, tel. 26 29 08

SCHELTEMA HOLKEMA VERMEULEN B.V

**Een ruime keuze op het gebied van:
accountancy, financiering, automatisering, marketing.
organisatie, economie en geografie**

Sociale zekerheid en recessie. Red. J.A.H. Bron. Kluwer, 1982	f 22,50
S. Huisman - Conjunctuur- en structuurtheorie. Deel 2: De dynamische aspecten van het productieproces. Wolters-Noordhoff, 1983	f 46,75
Groene economie. (Het CE-scenario) Red. Wouter van Dieren. Centrum voor Energiebesparing, 1983	f 5,00
S. James - A dictionary of economic quotations. Croom Helm, 1981	f 64,45
T.W. Hutchinson - The politics and philosophy of economics. Marxists, Keynesians and Austrians. Basil Blackwell, 1981	f 39,40
K. Cole, J. Cameron, C. Edwards - Why economists disagree. The political economy of economics. Longman, 1983	f 32,80
Common crisis. North-South: co-operation for world recovery. The Brandt Commission 1983 Pan, 1983	f 13,50
G. Stigler - The economist as a preacher. Blakwell, 1982	f 74,10
T. J. Peters & R.H. Waterman - In search of excellence. Lessons from America's best-run companies. Harper & Row, 1982	f 62,30
C. B. Tilanus, O. B. de Gans, J. K. Lenstra (red.) - Kwantitatieve methoden in het management. Het Spectrum, 1983	f 29,90
J. H. Pontier - Opties. Profiel van een nieuw beleggingsinstrument. Kluwer, 1983	f 25,00
H. Buurma - Doeltreffend delegeren. Kluwer, 1982	f 37,50
P.M. Jackson - The political economy of bureaucracy. Philip Allan, 1982	f 64,45

scheltema holkema vermeulen bv

boekverkopers sedert 1853

spui 10 1012 WZ amsterdam holland tel. 020-267212